

คู่มือ

กฎหมายครอบครัว

ที่เกี่ยวข้องกับสตรี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี
กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฝ่ายพัฒนาสังคม

คู่มือ กฎหมายครอบครัว ที่เกี่ยวข้องกับสตรี

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี
กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฝ่ายพัฒนาสังคม

คำนำ

คู่มือกฎหมายครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับสตรีนี้ จัดทำขึ้นเพื่อให้สตรีและผู้ที่สนใจกฎหมาย สามารถเข้าใจและเข้าถึงสิทธิของสตรีตามกฎหมาย เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจ ป้องกันและแก้ไขปัญหาค่าจะเกิดขึ้น รับมือกับสถานการณ์ในปัจจุบันได้อย่างถูกต้องเหมาะสม อีกทั้งสามารถนำมาปรับใช้ในการดำเนินชีวิต

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรีหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคู่มือฯ นี้จะเป็นประโยชน์สำหรับสตรี และผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เข้าใจสิทธิของสตรี ป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น โดยสามารถเข้าถึงข้อมูลได้อย่างถูกต้องด้วยภาษาที่ง่าย ชัดเจน เพื่อตอบสนองความรู้ความเข้าใจด้านกฎหมายให้กับสตรี

ผู้จัดทำ

นางณัฐฐา มุลพันธ์

นักพัฒนาชุมชนชำนาญการ

นายอิสระ แก้วรัตนภัทร์

ผู้ช่วยเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน

ฝ่ายพัฒนาสังคม กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี

สารบัญ

กฎหมายครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับสตรี

หน้า

- คำนำ ก
- สารบัญ ข
- บทนำ 1
- กฎหมายครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับสตรี
 - 1. กฎหมายการหมั้น 1
 - 2. กฎหมายการสมรส 2
 - 3. การหย่าร้างและการดูแลเด็ก 3
 - 4. การรับบุตรบุญธรรม 9
- จำเป็นไหมที่ต้องหมั้นก่อนแต่งงาน ? 10
- กลัวแต่งงานแล้วทรัพย์สินสมบัติเงินทองจะโดนหารสอง จะต้องทำอะไร ? 16
- ทะเบียนสมรสนั้นสำคัญไฉน ? 21
- ท้องไม่มีพ่อจะทำไงดี ? 26
- อยากรับบุตรบุญธรรมต้องทำยังไง ? 34
- หย่าแล้ว จะแบ่งสมบัติกันอย่างไร ? 43
- สามียแอบยกคอนโดให้กิ๊ก จะเอาคืนได้หรือไม่ ? 48
- แต่งงานล้างหนี้ได้จริงหรือ ? 54
- ทนไม่ไหวแล้ว อยากฟ้องหย่าได้หรือไม่ ? 60
- อบจ.ช่วยเหลือสตรีได้อย่างไร 70
- แนะนำ...ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว 73
- หน่วยงาน มูลนิธิ ที่ให้ความช่วยเหลือสตรี 75
- เอกสารอ้างอิง 76

ปทานา

กฎหมายใกล้ตัวที่หลายคนอาจไม่สนใจ บางครั้งเรื่องใกล้ตัวนี้แหละ ที่พอเกิดปัญหาหลายคนมักจะมองข้าม ข้อมูลเหล่านี้หวังว่าจะเป็นประโยชน์ที่ผู้หญิงควรรู้เอาไว้ เพื่อจะได้ไม่เสียเปรียบใคร โดยเฉพาะกฎหมายครอบครัวสำหรับสาว ๆ ที่กำลังจะมีโครงการแต่งงาน **การหมั้น** ถ้าหมั้นแล้วไม่แต่งงานกัน เช่น ผู้ชายตายของหมั้นก็เป็นของผู้หญิง ต่อให้ผู้หญิงตาย ของหมั้นก็เป็นมรดกไปสู่ครอบครัวผู้หญิง ถ้าผู้ชายไปมีคนอื่น เราก็ริบของหมั้นได้เลย โดยไม่ต้องแต่งงาน เงื่อนไข **การสมรส** ผู้หญิงมีสิทธิเลือกที่จะใช้นามสกุลตัวเอง หรือนามสกุลสามี หรือจะใช้สองอย่างเลยก็ได้ ตรงกันข้ามผู้ชายจะไปใช้นามสกุลผู้หญิงไม่ได้ ยกเว้นผู้หญิงจะเป็นต้นของนามสกุล ผู้ชายจึงจะสามารถมีสิทธิใช้ได้ ทรัพย์สินระหว่างสามี-ภรรยา อะไรที่ได้มา ระหว่างการสมรสเป็นสินสมรสทั้งนั้น ยกเว้นมรดกตกทอดจากพ่อแม่ ฉะนั้น เราเป็นผู้หญิง เราต้องหาผู้ชายที่ทำมาหากิน เพราะผู้ชายทำงานมากก็เป็นของเราด้วยเหมือนกัน **การหย่า** พอจะเลิกกัน อะไรที่เคยหามาตอนแต่งงานกัน ต่อให้เป็นชื่อของผู้ชาย ต้องระบุให้ชัดเจนก่อนหย่าเลยนะ ห้ามบอกว่าจะไปตกลงกันเองเพราะโอกาสโดนเบี้ยวมีสูง ทำให้หมั้นเรียบร้อยก่อนจะหย่า **บุตรนอกสมรส** หญิงกับชายอยู่กินกันโดยไม่จดทะเบียนสมรส เวลาเกิดบุตรมา บุตรจะเป็นบุตรโดยชอบธรรมของฝ่ายหญิง แต่เป็นบุตรนอกสมรสของฝ่ายชาย ถ้าเราต้องการให้เขามาเลี้ยงดู แต่เขาไม่มาเราฟ้องเลย ตรวจดีเอ็นเอว่าใช่ เขาต้องการจดทะเบียนรับรองบุตรและส่งเสียลูกเราด้วย **มรดก** ผู้หญิงผู้ชายสิทธิเท่าเทียมกันต้องได้รับเท่ากัน ในกรณีที่ไม่มีพินัยกรรม ต่อให้เราออกจากบ้านไปนานขนาดไหน เราก็มีสิทธิที่จะได้

กฎหมายครอบครัวที่เกี่ยวข้องกับสตรี

1. กฎหมายการหมั้น ก่อนจะหมั้นกันฝ่ายชายจะต้องให้ของหมั้นแก่บิดามารดาของฝ่ายหญิงการหมั้นจึงจะสมบูรณ์เพราะหากไม่ให้ของหมั้น การหมั้นนั้นถือเป็นโมฆะ

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ว่าด้วยครอบครัว ได้กำหนดเงื่อนไขเกี่ยวกับการหมั้น โดยสรุปได้ดังนี้การหมั้นจะสมบูรณ์ต่อเมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับผู้หญิง การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุ 17 บริบูรณ์แล้ว

ผู้เยาว์จะทำการหมั้นได้ต้องได้รับความยินยอมของบิดาและมารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองแล้วแต่กรณี การหมั้นไม่เป็นเหตุที่จะร้องขอให้ศาลบังคับให้สมรสได้ กล่าวคือ เมื่อหมั้นกันแล้วฝ่ายหนึ่งไม่ยอมสมรสด้วย อีกฝ่ายหนึ่งจะฟ้องบังคับไม่ได้ แต่อาจฟ้องเรียกค่าทดแทนความเสียหายได้

กฎหมายมิได้บัญญัติว่าจะทำการสมรสได้ต่อเมื่อมีการหมั้นกันก่อน ฉะนั้นชายหญิงอาจทำการสมรสกันโดยไม่มีการหมั้นก็ได้

ของหมั้น เป็นทรัพย์สินของฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น เมื่อหมั้นแล้วของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่หญิง ถ้าฝ่ายหญิงผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่ายชาย

สินสอด เป็นทรัพย์สินของฝ่ายชายให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายหญิงแล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่หญิงยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่หญิงหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายหญิงต้องรับผิดชอบทำให้ชายไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับหญิงนั้น ฝ่ายชายเรียกสินสอดคืนได้

2. กฎหมายการสมรส การจดทะเบียนสมรสนั้น นอกจากกฎหมายจะถือว่าชายหญิงคู่หนึ่ง ได้เป็นสามีภริยากันตามกฎหมาย

การสมรส เป็นการจดทะเบียนสมรสจะเกี่ยวข้องกับทรัพย์สิน คือ

สินส่วนตัว เป็นของส่วนตัวเจ้าของตัดสินใจกระทำการได้เลย โดยทรัพย์สินนี้จะได้มาก่อนการจดทะเบียนสมรส รวมทั้งมรดก หรือการให้ของกันตอนคบกันโดยไม่เจาะจงว่าเป็นสินสมรสของหมั้นของฝ่ายหญิง เช่น เครื่องใช้สอย เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ หรือเครื่องมือประกอบอาชีพ

สินสมรส เป็นของสามีภรรยาจะทำจัดการใดๆต้องได้รับความยินยอมของสองคน เป็นสินทรัพย์ที่สองฝ่ายได้มาหรือหาร่วมกันมาหลังจดทะเบียนสมรส

การใช้นามสกุลของหญิงมีสามีและบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย ถ้าลูกของเราเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายของบิดา วิธีการคือการไปร้องต่อศาลให้พิพากษาว่าเด็กเป็นบุตรที่ชอบด้วยกฎหมายแต่ต้องแต่งตั้งนายดำเนินการยื่นคำร้องที่ศาล ถ้าหากมีคนคัดค้านต้องมีการสืบพยานและใช้เวลาพิจารณาคดีนานกว่าคดีจะแล้วเสร็จ

การสมรสที่เป็นโมฆะ คือการสมรสที่เสียเปล่าไม่มีผลใดๆทางกฎหมาย โดยการสมรสที่เป็นโมฆะจะไม่สามารถนำมาอ้างได้ ยกเว้นการจดทะเบียนสมรสซ้อน การสมรสที่เป็นโมฆะจะต้องได้รับคำตัดสินของศาลเท่านั้น หากไม่ใช่คำตัดสินของศาลจะถือว่ายังเป็นสามีภรรยาตามกฎหมายตามปกติ เพื่อไม่ให้เกิดการนำมาอ้างหรือต่อรองของอีกฝ่าย

- สาเหตุคือ
1. สมรสซ้อน
 2. การสมรสกับบุคคลวิกลจริต
 3. การสมรสระหว่างญาติสนิท
 4. การยินยอมหรือไม่ยินยอมของคู่สมรส

ผู้มีสิทธิร้องขอต่อศาลให้การสมรสเป็นโมฆะ อัยการให้สิทธิผู้ที่มีส่วนได้เสียกับเรื่องนี้หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรง เช่น ตัวผู้สมรสเอง

ผลเมื่อศาลชี้ว่าเป็นโมฆะ

- เรื่องทรัพย์สินจะไม่มีความสัมพันธ์ใดๆในทางสามีภรรยาระหว่างสมรส
- เรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัว กฎหมายเห็นว่าสามีภรรยาไม่อาจกลับสู่สภาพเดิมได้ การสมรสจึงเป็นโมฆะตั้งแต่วันพิพากษา เป็นต้นไป
- ถ้ามีบุตรด้วยกัน เมื่อตัดสินว่าเป็นโมฆะ กฎหมายสันนิษฐานว่าบุตรจะเป็นของฝ่ายชายหรืออดีตสามี

เงื่อนไขการสมรส

1. อายุของชายหญิงที่จะทำการสมรสกัน กฎหมายกำหนดว่าต้องมีอายุ 17 ปีบริบูรณ์ หรือหากอายุร้อยกว่านี้และมีความจำเป็น ก็อาจขอความยินยอมจากศาลได้
2. เรื่องความยินยอมของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ในกรณีที่คู่สมรสเป็นผู้เยาว์
3. กฎหมายห้ามชายหญิงที่มีคู่สมรสอยู่แล้วไปทำการสมรสกับคนอื่นอีก ซึ่งเรียกกันว่า การสมรสซ้อน
4. ในกรณีที่หญิงที่สามีเดิมตายหรือการสมรสสิ้นสุดลงด้วยประการอื่น เช่น หย่าขาดจากกัน จะทำการสมรสครั้งใหม่ได้ต้องกระทำหลังจากที่การสมรสเดิมสิ้นสุดไปแล้ว 310 วัน เหตุผลที่กฎหมายห้ามก็เพื่อป้องกันปัญหาเกี่ยวกับบุตรที่เกิดมาว่าจะเป็นบุตรของใคร (สามีใหม่หรือสามีเก่า)
5. กฎหมายห้ามคนวิกลจริต หรือ ศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถทำการสมรส เหตุผลก็เพื่อให้ครอบครัวมีชีวิตที่สงบสุข ถ้าให้แต่งงานกับคนบ้าแล้วก็จะเกิดปัญหาได้
6. กฎหมายห้ามชายหญิงที่เป็นญาติสืบสายโลหิตโดยตรงขึ้นไปหรือโดยตรงลงมาทำการสมรสกัน เช่น พ่อสมรสกับลูก และรวมถึงเป็นพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน หรือเป็นพี่น้องร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกันด้วยเหตุผลก็เพราะในทางการแพทย์นั้น เขาพิสูจน์ได้ว่าถ้าคนที่มีสายเลือดเดียวกันสมรสกัน บุตรที่เกิดมาจะรับเอาส่วนที่ไม่ดีของทั้ง 2 ฝ่ายมาทำให้เด็กที่เกิดมาเป็นเด็กที่ผิดปกติ นอกจากนี้ก็ยังมีเหตุผลทางสังคมด้วย คือ สภาพสังคมไทยเราก็ไม่ยอมรับการสมรสแบบนี้ด้วย
7. กฎหมายห้ามผู้รับบุตรบุญธรรมกับบุตรบุญธรรมทำการสมรสกัน

ประโยชน์ของการจดทะเบียนสมรส

การจดทะเบียนสมรสนั้น นอกจากกฎหมายจะถือว่า ชายหญิงคู่นั้น ได้เป็นสามีภริยากันตามกฎหมายแล้ว ยังมีผลที่ตามมาอีกหลายประการ เช่น

1. เป็นหลักประกันความมั่นคงได้ว่า ถ้าได้มีการจดทะเบียนแล้ว คู่สมรสอีกฝ่ายจะไปจดทะเบียนสมรสอีกไม่ได้ ถ้าฝ่าฝืนไปทำการจดทะเบียนซ้ำ ผลคือ การจดทะเบียนสมรสครั้งนี้ กฎหมายถือว่าเป็นโมฆะ (ใช้ไม่ได้) ผู้มีส่วนได้เสียคนใดคนหนึ่ง จะแจ้งให้นายทะเบียนเพิกถอน หรือจะร้องขอให้ศาลพิพากษาก็ได้ นอกจากนี้คู่สมรสฝ่ายที่ไปจดทะเบียนซ้อน ก็อาจมีความผิดฐานแจ้งความเท็จด้วย
2. ได้รับการลดหย่อนค่าภาษีเงินได้
3. ในกรณีที่เป็นความผิดที่กระทำระหว่างสามีภริยา เช่น สามี หรือภริยา ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งลักทรัพย์ของอีกฝ่ายหนึ่ง หรือในความผิดฐานอื่น เช่น ฉ้อโกง ยักยอก ทำให้เสียทรัพย์ หรือบุกรุก ซึ่งมีผลคือ สามีหรือภริยา นั้นไม่ต้องรับโทษตามกฎหมาย
4. ในเรื่องอำนาจในการดำเนินคดีอาญาแทน ถ้าสามีภริยาถูก ทำร้ายถึงตายหรือบาดเจ็บจนไม่สามารถฟ้องคดีได้เอง ภริยาหรือสามีที่ยังมีชีวิตอยู่ (ที่ได้จดทะเบียนตามกฎหมาย) สามารถร้องทุกข์ (แจ้งความ) ต่อตำรวจหรือฟ้องศาลแทนได้ แต่อย่างไรก็ตาม ต้องเป็นกรณีที่ผู้ตายหรือผู้บาดเจ็บไม่มีส่วนร่วมในการกระทำความผิดด้วย นอกจากนี้ ในคดีหมิ่นประมาทที่กระทำต่อสามีหรือภริยาถ้าต่อมาสามีหรือภริยานั้น

ได้ตายก่อนร้องทุกข์ (แจ้งความ) ภริยาหรือสามีที่ยังมีชีวิตอยู่ก็ร้องทุกข์หรือฟ้องหมิ่นประมาทได้เองด้วย เพราะกฎหมายให้ถือว่า เป็นผู้เสียหาย

5. ถ้าคู่สมรสเป็นผู้เยาว์ที่มีอายุ 17 ปีขึ้นไป เมื่อได้จดทะเบียนสมรสแล้ว กฎหมายถือว่าผู้นั้น ได้บรรลุนิติภาวะแล้ว และสามารถทำกิจการงานต่าง ๆ ได้เอง โดยไม่ต้องเป็นได้รับความยินยอมจากบิดา มารดา หรือผู้ปกครอง และแม้จะหย่ากันก่อนอายุ 20 ปีบริบูรณ์ ก็ยังคงเป็นผู้บรรลุนิติภาวะอยู่

การสมรสตามกฎหมายก่อให้เกิดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินระหว่างสามีภรรยา ทำให้ทรัพย์สินถูกแบ่งออกเป็นสินส่วนตัวและสินสมรส อย่างไรก็ตามคู่สมรสอาจทำสัญญาก่อนสมรส หรือสัญญาระหว่างสมรสเพื่อให้เกิดการจัดการทรัพย์สินเป็นไปตามความประสงค์ร่วมของคู่สมรส

เอกสารที่ใช้ในการจดทะเบียนสมรส

1. บัตรประจำตัวประชาชนหรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้
2. สำเนาหนังสือเดินทางกรณีชาวต่างประเทศ
3. หนังสือรับรองสถานภาพบุคคลจากสถานทูตหรือสถานกงสุลหรือองค์การของรัฐบาล ประเทศนั้นมอบหมาย พร้อมแปล (กรณีชาวต่างประเทศขอจดทะเบียนสมรส)
4. สำเนาทะเบียนบ้าน

ขั้นตอนในการขอจดทะเบียนสมรส

1. การจดทะเบียนสมรส สามารถยื่นคำร้องขอจดทะเบียนได้ทุกแห่ง โดยไม่ต้องคำนึงถึง ภูมิลำเนาของคู่สมรส
2. คู่สมรสยื่นคำร้องขอจดทะเบียนสมรสต่อเจ้าหน้าที่หรือนายทะเบียน ณ ที่ว่าการอำเภอ กิ่งอำเภอ หรือสำนักทะเบียนเขตใดก็ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึงภูมิลำเนาของคู่สมรส
3. คู่สมรสที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ ต้องนำบิดาและมารดาหรือผู้ปกครองโดยชอบธรรม มาให้ความยินยอม
4. คู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือทั้งสองฝ่ายเป็นคนต่างด้าว ต้องขอหนังสือรับรองสถานภาพ บุคคล

จากสถานทูตหรือกงสุลสัญชาติที่ตนสังกัด หนังสือรับรองนั้น ต้องแปลเป็นภาษาไทยและมีคำรับรองการแปลถูกต้อง ยื่นพร้อมคำร้องขอจดทะเบียนสมรสต่อนายทะเบียน ณ ที่ว่าการอำเภอ กิ่งอำเภอหรือสำนักงานเขต

ค่าธรรมเนียม

1. การจดทะเบียนสมรส ณ สำนักทะเบียนที่จัด ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม
2. การจดทะเบียนสมรสนอกสำนักทะเบียน ต้องเสียค่าธรรมเนียม 200 บาท พร้อมจัด ยานพาหนะ รับ - ส่ง นายทะเบียน
3. การจดทะเบียนสมรสนอกสำนักทะเบียนในท้องที่ห่างไกล เสียค่าธรรมเนียม 1 บาท

3. การหย่าร้างและการดูแลเด็ก

การหย่าต้องไปจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียนที่อำเภอหรือสำนักงานเขต มิฉะนั้นการหย่า ย่อมไม่สมบูรณ์

การหย่าร้าง นั้น ทำได้ 2 วิธี

1. หย่าโดยความยินยอม

กรณีที่ทั้งคู่ตกลงที่จะหย่ากันตัวเอง กฎหมายบังคับว่าการหย่าโดยความยินยอมนั้น ต้องทำ เป็นหนังสือและมีพยานลงลายมือชื่ออย่างน้อย 2 คน และถ้าการสมรสนั้นมีการจดทะเบียนสมรส (ตามกฎหมายปัจจุบัน) การหย่าก็ต้องไปจดทะเบียนหย่าต่อนายทะเบียน ที่อำเภอหรือกิ่งอำเภอด้วย มิฉะนั้น การหย่าย่อมไม่สมบูรณ์

2. หย่าโดยคำพิพากษาของศาล

กรณีที่คู่สมรสฝ่ายหนึ่งประสงค์จะหย่า แต่อีกฝ่ายหนึ่งไม่ต้องการหย่าจึงต้องมีการฟ้องหย่าขึ้น เหตุที่จะฟ้องหย่าได้คือ

2.1 สามีอุปการะเลี้ยงดู หรือยกย่องหญิงอื่นเป็นภริยาหรือภริยามีชู้ อีกฝ่ายหนึ่ง ฟ้องหย่าได้

2.2 สามีหรือภริยาประพฤติชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤติเช่นนั้นเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าความประพฤติเช่นนั้นเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

- ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง
- ได้รับความดูถูกเกลียดชัง หากยังคงสถานะของความเป็นสามีภริยากันต่อไป
- ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพฐานะ และ ความเป็นอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยา มาคำนึงประกอบอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้
- คำว่า "ประพฤติชั่ว" เช่น สามีเป็นนักเลงหัวไม้ เทียวรังแกผู้อื่น เล่นการพนัน หรือสูบบุหรี่ กัญชา เป็นต้น

2.3 สามีหรือภริยาทำร้ายหรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจหมิ่นประมาทหรือ เหยียดหยาม อีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีอีกฝ่ายหนึ่ง แต่ต้องเป็นการร้ายแรงด้วย อีกฝ่ายจึงจะฟ้องหย่าได้

2.4 สามีหรือภริยาจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกิด 1 ปี อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้ การละทิ้งร้างนี้ หมายถึง การที่ฝ่ายหนึ่งจงใจละทิ้งอีกฝ่ายหนึ่ง แต่หากไม่เป็นการจงใจ เช่น ต้องติดราชการทหารไปชายแดน เช่นนี้ไม่ถือเป็นการทิ้งร้าง

- 2.5 ฝ่ายหนึ่งต้องคำพิพากษาให้จำคุกและถูกจำคุกเกิน 1 ปี โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนในความผิด หรือยินยอมหรือรู้เห็นเห็นใจ และการเป็นสามีภริยากันจะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร อีกฝ่ายฟ้องหย่าได้
- 2.6 สามีและภริยาสมัครใจแยกกันอยู่ตลอดมาเกิน 3 ปี หรือแยกกันอยู่ ตามคำสั่งเป็นเวลายเกิน 3 ปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้
- 2.7 สามีหรือภริยาถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนาหรือ ถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกิน 3 ปี โดยไม่มีใครทราบแน่ชัดว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้
- 2.8 สามีหรือภริยาไม่ให้ความช่วยเหลือ อุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่ง ตามสมควร หรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการเป็นสามีหรือภริยาอย่างร้ายแรง แต่การกระทำนั้นต้องถึงขนาดที่ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนโดยเอาสภาพ ฐานะ และความเป็นอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยามาคำนึงประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้
- 2.9 สามีหรือภริยาเป็นบ้าตลอดมาเกิน 3 ปี และความเป็นบ้านั้น มีลักษณะยากที่จะหายได้ และความเป็นบ้าต้องถึงขนาดที่ จะทนอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้
- 2.10 สามีหรือภริยาทำผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือ ในเรื่องความประพฤติ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้ เช่น สามีขี้เหล้า ชอบเล่นการพนัน ย่อมทำหนังสือทัณฑ์บนไว้กับภริยาว่าตนจะไม่ประพฤติเช่นนั้นอีก แต่ต่อมากลับฝ่าฝืน เช่นนี้ ภริยาฟ้องหย่าได้
- 2.11 สามีหรือภริยาเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรง ซึ่งอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่ง นอกจากนี้โรคดังกล่าว ต้องมีลักษณะเรื้อรัง คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้
- 2.12 สามีหรือภริยามีสภาพร่างกาย ทำให้สามีหรือภริยานั้นไม่อาจ ร่วมประเวณีได้ตลอดกาล คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

ผลของการหย่า

1. ผลของการหย่าโดยความยินยอม

การหย่าโดยความยินยอมนั้น ถ้าการสมรสเป็นการสมรสที่ไม่ต้องจดทะเบียน (การสมรสตามกฎหมายลักษณะผัวเมีย) การหย่าโดยความยินยอมก็มีผลทันทีที่ทำเป็นหนังสือถูกต้อง และลงลายมือชื่อทั้ง 2 ฝ่าย พร้อมทั้งมีพยานรับรอง 2 คน แต่ถ้าการสมรสนั้นเป็นการสมรสที่ต้องจดทะเบียน (ตามบรรพ 5) การหย่าโดยความยินยอมนั้นนอกจากจะต้องทำเป็นหนังสือแล้ว ยังต้องไปจดทะเบียนหย่าที่อำเภออีกด้วย การหย่าจึงจะมีผลตามกฎหมาย

1.1 ผลของการหย่าต่อบุตร คือ

1.1.1 ใครจะเป็นผู้ปกครองบุตร ตามกฎหมาย ให้ตกลงกันเองได้ ถ้าตกลงกันไม่ได้ หรือไม่ได้ตกลง ก็ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด

1.1.2 ค่าอุปการะเลี้ยงดูบุตร ใครจะเป็นคนจ่ายก็เช่นกันคือให้ตกลงกันเองว่าใครจะเป็นผู้จ่าย ถ้าตกลงกันไม่ได้ ก็ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด

1.2 ผลเกี่ยวกับสามีภริยา ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาลิ้นสุดลงทันที และไม่มีหน้าที่ใด ๆ ต่อกันเลย

1.3 ผลเกี่ยวกับทรัพย์สิน ให้แบ่งทรัพย์สินอันเป็นสินสมรสระหว่างสามีภริยาคนละครึ่ง โดยเอาจำนวนทรัพย์สินที่มีอยู่ในเวลาจดทะเบียนหย่าเป็นเกณฑ์

2. ผลของการหย่าโดยคำพิพากษาของศาล

การหย่าโดยคำพิพากษาของศาลนั้นมีผลตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุด แม้จะยังไม่จดทะเบียนหย่าก็ตาม ดังนั้น ความเป็นสามีภริยาจึงขาดลงตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป

2.1 ผลของการหย่าต่อบุตร คือ

2.1.1 ใครเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร ปกติแล้วฝ่ายชนะคดีจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครอง แต่ศาลอาจกำหนดเป็นอย่างอื่นก็ได้

2.1.2 เรื่องค่าอุปการะเลี้ยงดู ศาลเป็นผู้กำหนด

2.2 ผลเกี่ยวกับคู่สมรส แม้กฎหมายจะถือว่า การสมรสสิ้นสุดลงนับแต่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดก็ตาม แต่ในระหว่างคู่สมรสก็เกิดผลทางกฎหมายบางประการคือ

2.2.1 มีสิทธิเรียกค่าทดแทนได้

- ค่าทดแทนจากสามีที่อุปการะหญิงอื่นหรือจากภริยาที่มีชู้และจากชายชู้หรือหญิงอื่นแล้วแต่กรณี
- ค่าทดแทนเพราะเหตุหย่าตามข้อ 2 (2.3),(2.4),(2.10) โดยเป็นเพราะความผิดของอีกฝ่ายหนึ่ง

2.2.2 มีสิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพได้ ต้องเข้าหลักเกณฑ์คือ

- เหตุแห่งการหย่านั้นเป็นความผิดของคู่สมรสฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเพียงอย่างเดียว
- การหย่านั้นทำให้อีกฝ่ายยากจนลง เพราะไม่มีรายได้จากทรัพย์สิน หรือการทำงานที่เคยทำอยู่ระหว่างสมรส แต่อย่างไรก็ตาม สิทธิเรียกค่าเลี้ยงชีพนี้กฎหมาย กำหนดว่า จะต้องฟ้องหรือฟ้องแย้งมาในคดีที่ฟ้องหย่าด้วย มิฉะนั้นก็หมดสิทธิ

การจดทะเบียนหย่า

1. การจดทะเบียนหย่าโดยความยินยอม

1.1 ในสำนักทะเบียนเดียวกัน

ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง (ไม่นับเวลาเตรียมการหรือการเดินทาง ควรติดต่อก่อน

วันจดทะเบียนหย่า)

เอกสารประกอบ

- 1.) บัตรประจำตัวประชาชนทั้งฝ่ายชาย และฝ่ายหญิงที่ยังไม่หมดอายุ
- 2.) ทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านของคู่หย่าเอกสารการเปลี่ยนชื่อ (ถ้ามี)
- 3.) ใบสำคัญการสมรสทั้ง 2 ฝ่าย
- 4.) พยานบุคคล 2 คน
- 5.) ข้อตกลงการหย่า

1.2 การจดทะเบียนหย่า โดยความยินยอมต่างสำนักทะเบียน (สำนักงานเขตหรืออำเภอ)

ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง (นับแต่วันที่เอกสารครบถ้วน)

เอกสารประกอบ

- 1.) บัตรประจำตัว
- 2.) ทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านของคู่หย่า
- 3.) ใบสำคัญการสมรส
- 4.) พยานบุคคล 2 คน
- 5.) ข้อตกลงการหย่า

2. การจดทะเบียนหย่า โดยคำพิพากษาของศาล

ใช้เวลาประมาณ 1 ชั่วโมง (ในกรณีไม่ต้องไปศาล)

เอกสารประกอบ

- 1.) บัตรประจำตัวผู้เกี่ยวข้อง
- 2.) ทะเบียนบ้านฉบับเจ้าบ้านผู้เกี่ยวข้อง
- 3.) สำเนาคำพิพากษาอันถึงที่สุด ซึ่งศาลรับรองแล้ว

4. การรับบุตรบุญธรรม

ผู้ขอรับเด็กจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี บริบูรณ์ และต้องมากกว่าเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม อย่างน้อย 15 ปี

การรับบุตรบุญธรรม

คุณสมบัติเบื้องต้นของผู้ที่จะรับบุตรบุญธรรม

1. ผู้ขอรับเด็กจะต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี บริบูรณ์ และต้องมากกว่าเด็กที่จะเป็นบุตรบุญธรรม อย่างน้อย 15 ปี

2. ผู้ขอรับเด็กจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติที่จะรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมได้ตามกฎหมายของประเทศที่ผู้ขอรับมีภูมิลำเนาอยู่ และจะต้องมีภูมิลำเนาในประเทศที่มีความสัมพันธ์ทางการทูตกับประเทศไทย

3. ผู้ขอรับเด็กที่มีบุตรบุญธรรมอยู่ในความอุปการะ 3 คนขึ้นไป จะต้องมีการพิจารณาคุณสมบัติก่อนรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง : ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1598/19 บุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีจะรับบุคคลอื่นเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้ แต่ผู้นั้นต้องมีอายุแก่กว่าผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมอย่างน้อยสิบห้าปี

มาตรา 1598/20 การรับบุตรบุญธรรม ถ้าผู้ที่จะบุตรบุญธรรมมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีผู้นั้นต้องให้ความยินยอมด้วย

เพื่อให้สตรีมีความรู้ถึงสิทธิ และเข้าใจกฎหมายแบบง่าย ๆ โดยใช้การยกตัวอย่างมาเป็นกรณีศึกษา เพื่อให้เห็นภาพที่ชัดเจนในการเล่าเรื่องกฎหมาย

แต่ไหนตาโรมา ขนบธรรมเนียมไทยอย่างหนึ่งที่ต้องมีการหมั้นหมายว่าจะใช้ชีวิตคู่รวมเรียงเคียงหมอนกัน ซึ่งก็เปรียบเสมือนการที่ชายหนุ่มตีตราจองสาวคนรักของตนไว้ก่อน เพื่อที่จะทำการสมรสกันในอนาคต ยามศึกสงครามพีนีก็ขอหมั้นน้องไว้ก่อน ไม่งั้นเดี๋ยวไอหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่มันจะแอบดอดมาตีท้ายครัวตอนพี่ไม่อยู่

สมัยนี้ชายหญิงไม่ได้มีเหตุให้ต้องพลัดพรากจากกันไกล แต่ประเพณีการหมั้นก็ยังคงเป็นสิ่งที่ได้รับการสืบทอดมาจวบจนถึงปัจจุบันแทบเป็นส่วนหนึ่งของการแต่งงานไปเสียแล้ว ส่วนจะหมั้นนาน ๆ หรือแป๊บ ๆ ก็แล้วแต่เป็นจุดประสงค์และความต้องการของแต่ละคน ซึ่งมีหลากหลายอย่างไม่ว่าจะเป็นการหมั้นเพื่อเรียนรู้นิสัยใจคอซึ่งกันและกัน หมั้นเพื่อรอสร้างเรือนหอหรือรักเสร็จ หมั้นเพื่อรอถูกขั้ววันแต่งงานก็มี หมั้นแล้วสุดท้ายเลิกกันก่อนก็มี หรือหลายคู่ก็อาจเลือกใช้ชีวิตหมั้นแบบ “หมั้นเช้าแต่งเย็น” ซึ่งเป็นเพียงการแสดงออกเชิงสัญลักษณ์เท่านั้นก็ได้ ไม่มีใครห้าม

ในความจริงกฎหมายไม่ได้บังคับว่าจะต้องหมั้นก่อนแต่ง จะหมั้นหรือไม่ก็ได้ แต่ถ้าเลือกที่จะหมั้นไม่ใช่ใครอยากหมั้นก็หมั้นได้ เงื่อนไขที่สำคัญที่จะเป็นการหมั้นตามกฎหมาย คุณผู้ชายคุณผู้หญิงต้องมีอายุ 17 ปีบริบูรณ์ในวันที่หมั้นทั้งคู่ และจะเป็นเพศเดียวกันไม่ได้ (เพราะกฎหมายไทยยังไม่ได้ยอมรับในเรื่องนี้) แต่หากอายุยังไม่ครบ 20 ปีบริบูรณ์ (ยังไม่บรรลุนิติภาวะ) จะหมั้นกันเองโดยลำพังไม่ได้ ต้องได้รับความยินยอมจากผู้แทนโดยชอบธรรมก่อน และจะต้องไม่ใช่ญาติสนิทซึ่งมีความเกี่ยวข้องทางสายโลหิตด้วยนะคะ หากการหมั้นใดฝ่าฝืนเงื่อนไขที่ว่ามา การหมั้นนั้นก็จะไม่มีผลใด ๆ ทางกฎหมายเลยนะคะ ไม่ก่อเกิดข้อผูกพันหรือสิทธิหน้าที่ใด ๆ ต่อกันเลย

การหมั้นจะต้องมี ของหมั้น เสมอค่ะ เป็นทรัพย์สินอะไรก็ได้ที่ฝ่ายพ่อแม่หรือตัวคุณผู้ชายเองมอบให้แก่ญาติลูกสะใภ้หรือศรีภรรยาในอนาคต เพื่อเป็นหลักฐานว่าจะทำการสมรสด้วยในภายภาคหน้า ส่วนใหญ่ก็มักจะเป็นแห้วแหวน เงินทอง เงินสด รถยนต์ บ้านพร้อมที่ดิน

ของหมั้นนั้นต้องให้ในขณะที่ทำการหมั้นเสมอ หากให้ไว้ล่วงหน้าหรือสัญญาว่าจะมอบให้ในอนาคตไม่ถือว่าเป็นของหมั้นนะคะ หนุ่ม ๆ ที่ไหนมาสัญญาว่าจะให้สาว ๆ อย่าได้หลงเชื่อเชียว เอาเป็นว่าต้องให้ตอนนั้นเท่านั้น ส่วนของหมั้นจะเป็นอะไรก็ได้ทั้งนั้นจะถูกจะแพงจะแดงไว้ก่อน จะมูลค่าเท่าไรก็ไม่ว่ากันมีมากก็ให้มาก มีน้อยก็ให้น้อยพอเหมาะกับฐานะของแต่ละฝ่ายน่าจะดีที่สุด อย่าให้ถึงขั้นต้องไปกู้หนี้ยืมสินเขามาเพียงเพื่อให้เป็นที่เชิดหน้าชูตาของแขกเลยละ เดี่ยวเรื่องจะยุ่งเหยิงเปล่า ๆ เพราะเมื่อหมั้นแล้วของมันจะตกเป็นสิทธิ์ของผู้หญิงทันทีนะคะ คราวนี้แหละหาเจ้าของกันไม่ถูกเลย

นอกจากนี้ฝ่ายชายก็อาจมอบ “สินสอด” หรือที่เรียกว่า **ค่าน้ำนม** ให้กับคุณพ่อคุณแม่ของฝ่ายหญิงเพื่อตอบแทนการที่หญิงยอมสมรส ซึ่งพ่อแม่ส่วนใหญ่แล้ว เค้าจะไม่ได้หวังจะขายลูกกินหรือหาผลประโยชน์จากการยกลูกสาวให้ใครหรอกค่ะ โดยมากก็จะยกทรัพย์สินส่วนนี้ให้เป็นเงินขวัญถุงสำหรับชีวิตคู่ต่อไป หากปลายทางจบลงด้วยการแต่งงานซึ่งมีนาคินสุขก็คงไม่มีปัญหาอะไร

แต่ถ้าเกิดไปไม่ถึงฝั่งฝันที่วาดหวังไว้ไม่ว่าจะด้วยเหตุอะไรก็ตาม คราวนี้ต่างฝ่ายต่างก็อ้างสิทธิความเป็นของตนของเธอขึ้นมาในทันที ด้วยเหตุนี้เราจึงต้องควรทำความเข้าใจเรื่องของการหมั้นให้ถูกต้องแล้วจะได้ไม่ต้องมานั่งถกเถียงกันให้เสียเวลาและอารมณ์

หลักการสำคัญว่าเมื่อมีการหมั้นกันโดยถูกต้องตามกฎหมายต่อมาเกิดฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งผิดสัญญาหมั้น ปฏิเสธไม่ยอมสมรสกับอีกฝ่าย โดยไม่มีเหตุอันจะอ้างถึงได้ตามกฎหมาย ถึงขั้นที่จะต้องมีการถอนหมั้นหรือยกเลิกการแต่งงาน ฝ่ายนั้นก็ต้องเป็นผู้รับผิดชอบ โดยพิจารณาง่าย ๆ ว่า

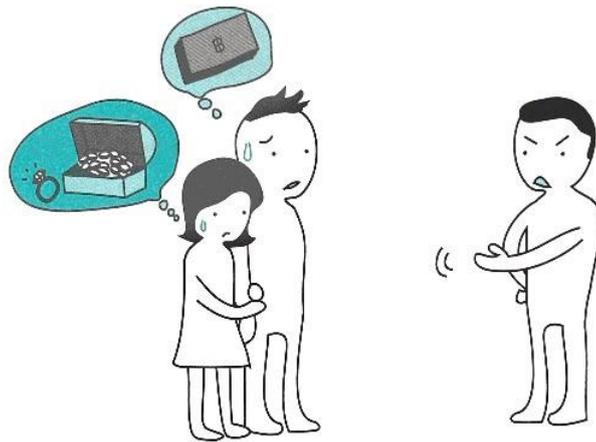
ฝ่ายชายผิด คุณผู้หญิงไม่ต้องคืนของหมั้นสามารถรับของหมั้นนั้นได้ทั้งหมด

ฝ่ายหญิงผิดคุณผู้หญิงต้องคืนของหมั้นให้แก่ฝ่ายชาย

แต่หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอันเป็นไปเสียชีวิตไปก่อนที่จะได้สมรสกัน ไม่ถือว่าเป็นการผิดสัญญาหมั้นเพราะเรื่องความเป็นความตายมันไม่สามารถคาดหมายได้ และก็ไม่ใช่ความผิดของผู้ตายด้วย ใครกันเล่าเตรียมตัวจะแต่งงานแล้วอยากจะตาย

นอกจากในเรื่องของการหมั้นแล้ว ฝ่ายที่ผิดสัญญาจะต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่อีกฝ่ายด้วย กฎหมายให้สิทธิชายหรือหญิงคู่หมั้นเรียกค่าทดแทนความเสียหายต่อชื่อเสียงร่างกาย ค่าจัดเตรียมงานแต่งงาน ตลอดจนค่าจัดการอาชีพและทรัพย์สิน เช่น ลาออกจากงาน ขายที่ดินไปในราคาถูก เพื่อเตรียมตัวแต่งงานออกเรือน ฯลฯ แต่จะไปบังคับให้อีกฝ่ายต้องสมรสด้วยไม่ได้ และจะกำหนดเบี้ยปรับไว้เหมือนสัญญาทั่วไปไม่ได้แน่ะคะ คงเรียกได้ตามความเป็นจริงเท่านั้น หากขึ้นตกลงกันไปข้อตกลงส่วนนี้เบี้ยปรับก็ตกเป็นโมฆะ ไม่มีผลทางกฎหมายแต่ประการใด

ยิ่งไปกว่านั้นกฎหมายยังเปิดโอกาสให้สามารถเรียกค่าทดแทนจากบุคคลอื่นที่ร่วมประเวณี หรือมีเพศสัมพันธ์กับคู่หมั้น ขอมีสัมพันธ์กับคู่หมั้นของตนโดยรู้หรือควรรู้ว่าเคามีคู่หมั้นอยู่แล้ว แต่มีเจตนาไขว่คว้าหากเป็นการสมครใจมีเพศสัมพันธ์ ต้องมีการบอกเลิกสัญญาหมั้นเสียก่อนจึงจะมีสิทธิเรียกค่าทดแทนได้ แต่ถ้าคู่หมั้นของตนถูกข่มขืนกระทำชำเราโดยไม่ได้ยินยอม เราสามารถเรียกค่าทดแทนได้ทันทีโดยไม่ต้องบอกเลิกสัญญาหมั้นแต่อย่างใด

การหมั้นไม่ใช่เป็นเพียงประเพณีเชิงสัญลักษณ์เท่านั้นนะคะ หากแต่ย่อมหมาถึงการเตือนสติให้มุ่ง “มัน” ประพฤติตนเพื่อเตรียมตัวออกเรือนมีคู่ชีวิตคุ้มครองต่อไปอีกด้วยคะ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1435 การหมั้นจะทำได้ต่อเมื่อชายและหญิงมีอายุสิบเจ็ดปีบริบูรณ์แล้ว

การหมั้นที่ฝ่าฝืนบทบัญญัติวรรคหนึ่งเป็นโมฆะ

มาตรา 1436 ผู้เยาว์จะทำการหมั้นได้ต้องได้รับความยินยอมของบุคคลดังต่อไปนี้

(1) บิดาและมารดา ในกรณีที่มิทั้งบิดามารดา

(2) บิดาหรือมารดา ในกรณีที่มารดาหรือบิดาตายหรือถูกถอนอำนาจปกครองหรือไม่อยู่ในสภาพหรือฐานะที่อาจให้ความยินยอม หรือโดยพฤติการณ์ผู้เยาว์ไม่อาจขอความยินยอมจากมารดาหรือบิดาได้

(3) ผู้รับบุตรบุญธรรม ในกรณีที่ผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม

(4) ผู้ปกครอง ในกรณีที่ไม่มีบุคคลซึ่งอาจให้ความยินยอมตาม (1) (2) และ (3) หรือมีแต่บุคคลดังกล่าวถูกถอนอำนาจปกครอง

การหมั้นที่ผู้เยาว์ทำโดยปราศจากความยินยอมดังกล่าวเป็นโมฆียะ

มาตรา 1437 การหมั้นจะสมบูรณ์เมื่อฝ่ายชายได้ส่งมอบหรือโอนทรัพย์สินอันเป็นของหมั้นให้แก่หญิงเพื่อเป็นหลักฐานว่าจะสมรสกับหญิงนั้น

เมื่อหมั้นแล้วให้ของหมั้นตกเป็นสิทธิแก่หญิง

สินสอด เป็นทรัพย์สินซึ่งฝ่ายชายให้แก่บิดามารดา ผู้รับบุตรบุญธรรมหรือผู้ปกครองฝ่ายหญิงแล้วแต่กรณี เพื่อตอบแทนการที่หญิงยอมสมรส ถ้าไม่มีการสมรสโดยมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่หญิงหรือโดยมีพฤติการณ์ซึ่งฝ่ายหญิงต้องรับผิดชอบ ทำให้ชายไม่สมควรหรือไม่อาจสมรสกับหญิงนั้น ฝ่ายชายเรียกสินสอดคืนได้

ถ้าจะต้องคืนของหมั้นหรือสินสอดตามหมวดนี้ให้นำบทบัญญัติมาตรา 412 ถึงมาตรา 418 แห่งประมวลกฎหมายนี้ว่าด้วยลาภมิควรได้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 1438 การหมั้นไม่เป็นเหตุที่จะร้องขอให้ศาลบังคับให้สมรสได้ ถ้าได้มีข้อตกลงกันไว้ว่าจะให้เบี้ยปรับในเมื่อผิดสัญญาหมั้น ข้อตกลงนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา 1439 เมื่อมีการหมั้นแล้ว ถ้าฝ่ายใดผิดสัญญาหมั้นอีกฝ่ายหนึ่งมีสิทธิเรียกให้รับผิดชอบใช้ค่าทดแทน ในกรณีที่ฝ่ายหญิงเป็นฝ่ายผิดสัญญาหมั้นให้คืนของหมั้นแก่ฝ่ายชายด้วย

มาตรา 1440 ค่าทดแทนนั้นอาจเรียกได้ ดังต่อไปนี้

(1) ทดแทนความเสียหายต่อกายหรือชื่อเสียงแห่งชายหรือหญิงนั้น

(2) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้น บิดามารดา หรือบุคคลผู้กระทำการในฐานะ เช่น บิดามารดาได้ใช้จ่ายหรือต้องตกเป็นลูกหนี้เนื่องในการเตรียมการสมรสโดยสุจริตและตามสมควร

(3) ทดแทนความเสียหายเนื่องจากการที่คู่หมั้นได้จัดการทรัพย์สินหรือการอื่นอันเกี่ยวแก่อาชีพหรือทางทำมาหาได้ของตนไปโดยสมควรด้วยการคาดหมายว่าจะได้มีการสมรส

ในกรณีที่หญิงเป็นผู้มีสิทธิได้ค่าทดแทน ศาลอาจชี้ขาดว่า ของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้นเป็นค่าทดแทนทั้งหมดหรือเป็นส่วนหนึ่งของค่าทดแทนที่หญิงพึงได้รับ หรือศาลอาจให้ค่าทดแทนโดยไม่คำนึงถึงของหมั้นที่ตกเป็นสิทธิแก่หญิงนั้นก็ได้

มาตรา 1441 ถ้าคู่หมั้นฝ่ายหนึ่งตายก่อนสมรส อีกฝ่ายหนึ่งจะเรียกร้องค่าทดแทนมิได้ ส่วนของหมั้นหรือสินสอดนั้นไม่ว่าชายหรือหญิงตาย หญิงหรือฝ่ายหญิงไม่ต้องคืนให้แก่ฝ่ายชาย

มาตรา 1442 ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่หญิงคู่หมั้นทำให้ชายไม่สมควรสมรสกับหญิงนั้น ชายมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้และให้หญิงคืนของหมั้นแก่ชาย

มาตรา 1443 ในกรณีมีเหตุสำคัญอันเกิดแก่ชายคู่หมั้นทำให้หญิงไม่สมควรสมรสกับชายนั้น หญิงมีสิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นได้โดยมีต้องคืนของหมั้นแก่ชาย

มาตรา 1444 ถ้าเหตุอันทำให้คู่หมั้นบอกเลิกสัญญาหมั้นเป็นเพราะการกระทำชั่วอย่างร้ายแรงของคู่หมั้นอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งได้กระทำภายหลังการหมั้น คู่หมั้นผู้กระทำชั่วอย่างร้ายแรงนั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าทดแทนแก่คู่หมั้นผู้ใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาหมั้นเสมือนเป็นผู้ผิดสัญญาหมั้น

มาตรา 1445 ชายคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากชายอื่นซึ่งได้ร่วมประเวณีกับหญิงคู่หมั้น โดยรู้หรือควรจะรู้ว่าหญิงได้หมั้นกับชายคู่หมั้นนั้นแล้วได้ เมื่อชายคู่หมั้นได้บอกเลิกสัญญาหมั้นตามมาตรา 1442 แล้ว

มาตรา 1446 ชายคู่หมั้นอาจเรียกค่าทดแทนจากชายอื่นซึ่งได้ข่มขืนกระทำชำเราหรือพยายามข่มขืนกระทำชำเราหญิงคู่หมั้นโดยรู้หรือควรจะรู้ว่าหญิงได้หมั้นแล้วได้โดยไม่จำเป็นต้องบอกเลิกสัญญาหมั้น

กลัวแต่งงานแล้วทรัพย์สิน

สมบัติเงินทองจะโดนหารสอง

จะต้องทำอย่างไร

กลัวแต่งงานแล้วทรัพย์สินเงินทองจะโดนหารสองจะต้องทำอย่างไร

“ฮันนี่ ก่อนไปจดทะเบียน เราเซ็นสัญญาพรีนับกัันก่อนดีไหม”

“พรีนัปกัันคืออะไรหะ ดาร์ลิ่ง”

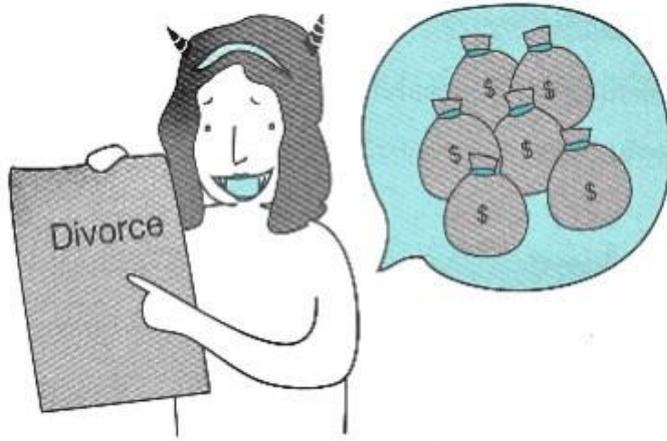
“ก็สัญญาแบ่งแยกสมบัติของเราสองคนไง”

“ทำไมต้องทำด้วย นี้อยู่ไม่เชื่อใจไอรีเง คิดว่าไอจะมาปกอลอกก็ไม่ต้องมาแต่งก็ได้”

“มันไม่ใช่อย่างนั้น ฟังไอก่อน”

สาว ๆ หลายคนที่กำลังตรองปล่องขึ้นกับหนุ่มน้อยหนุ่มใหญ่ต่าน้ำข้าวอาจจะซ็อคเมื่อได้รับข้อเสนอที่ร้อยวันพันปีไม่เคยได้ยินเช่นนี้จากฝ่ายชาย เริ่มคิดไปว่าเค้าไม่ไว้ใจเรา กลัวเราจะหลอกเอาเงินหรือทิ้งเขาไปมีคนอื่น กลายเป็นเรื่องราวใหญ่โตไปเสียนี้ เนี่ยแหละหนาที่เค้าเรียกว่า Cultural shock ความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นง่ายง่ายไม่รู้ตัวค่ะ

ทั้งที่ฝรั่งเค้ามองเรื่องนี้เป็นเรื่องธรรมดามาก อาจด้วยเพราะฝรั่งพวกนี้เขตขยายเวลาเล็กราหย่าร้างแยกทางกันไปโดยฝ่ายหญิงฟ้องขอแบ่งสมบัติที่ตัวเองทำงานสร้างมาเกือบทั้งชีวิตสุดท้ายหายไปวับกับตา หรือเรียกค่าเสียหายค่าเลี้ยงดูค่านู่นค่านี่จนแทบจะสิ้นเนื้อประดาตัว ซึ่งเค้ามองว่ามันไม่แฟร์หากชีวิตรักไปไม่รอด แต่งงานอยู่กินกันได้เพียงปีสองปีพอเลิกกันแล้วก็ต้องแบ่งสมบัติแบ่งทรัพย์สินตั้งครึ่งหนึ่งให้ ดังนั้นเพื่อความแฟร์ ๆ เขาเลยชิงตัดไฟตั้งแต่ต้นลม ของใครก็เป็นของมัน ของเธอก็คือของเธอ ฉันทไม่เข้าไปยุ่ง ส่วนของฉันทก็ห้ามเข้ามายุ่งเช่นกัน ตอนเธอมาเธอมีเท่าไร ตอนเธอจากไปเธอก็ควรมีเท่านั้น

จริง ๆ แล้วสัญญาพรินซ์นี่ฝรั่งทำกันทั่วบ้านทั่วเมืองจนเป็นเรื่องปกติไปแล้ว ส่วนคนไทยเท่าที่เห็นไม่ค่อยมีใครทำกันเสียเท่าไร ไม่ว่าจะด้วยเหตุผลคนใดก็ตามบางคนก็ไม่ทราบว่ามีสัญญาแบบนี้อยู่ด้วยบางคนก็เห็นว่าไม่จำเป็นต้องมีเลยมองสัญญาพรินซ์ในแง่ลบไปเสียหมด พอแฟนหนุ่มเสนอสัญญาอย่างนี้ก็เลยโกรธเป็นฟืนเป็นไฟ ทะเลาะกันจนเลิกแต่งงานจะกลายเป็นฤกษ์เล็กเสียนี้เพราะพี่พรินซ์ทำร้ายแท้ ๆ ที่เป็นต้นเหตุแห่งความบาดหมาง เราลองมาทำความเข้าใจกันเสียใหม่ดีกว่าค่ะ

สัญญาก่อนสมรสชื่อเต็มๆ เขาเรียกกันว่า Prenuptial Agreement ชื่อเล่นเล่นเรียกสั้น ๆ ง่าย ๆ คือ พรินซ์ ซึ่งไม่ใช่ันับ หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า นะจ๊ะ อย่าเข้าใจผิดเดี่ยวเวลาคุยกับคนอื่นจะกลายเป็นคุยคนละเรื่องเดียวกันไปโดยไม่เจตนา

มหาเศรษฐีชาวอเมริกันโดนัลด์ ทรัมป์ เจ้าพ่ออสังหาริมทรัพย์มูลค่าหลายพันดอลลาร์ โดนศรัภริยาเก่าฟ้องที่เกือบ 20 ล้านดอลลาร์ แม้ดูขงหน้าแข้งคุณลุงทรัมป์ไม่น่าจะร่วง แต่นั่นก็เงินทั้งนั้น โอ้พระเจ้าชาตินี้ไม่ต้องทำอะไรก็มีกินจนตาย หรือพวกดาราสอลลีวู้ดคู่รักนักร้องทั้งหลายซึ่งมีรายได้อู้ฟูรับทรัพย์ปี ๆ หนึ่งเหลือจะคณานับ คนพวกนี้รักกันไม่ค่อยทนเสียด้วยสิ เห็นก็คู่ ๆ ก็เพียงหักกรักร้าวเปลี่ยนแฟนบ่อยเสียยิ่งกว่าเปลี่ยนรองเท้าอีก คนพวกนี้ไค้ก็เลยกลัวว่าแต่งงานไปแล้วอีกฝ่ายจะเข้ามายุ่งย่ามจัดการทรัพย์สิน ที่ตนเองหามาหรือพอเลิกกันแล้วจะได้ส่วนแบ่งตั้งครึ่งหนึ่งโดยที่ไม่ต้องทำอะไรเลย จึงต้องมีการเขียนสัญญา พรินซ์ขึ้นมาป้องกันเวลาหย่าแล้วกระเป๋านั่นเอง

Oh my god !,
20,000,000 \$

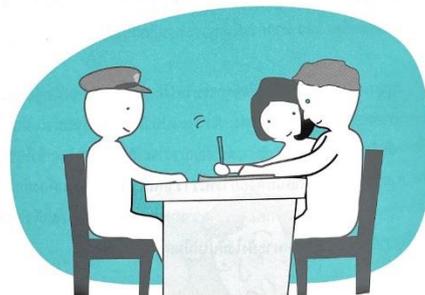
สัญญาพรีนัฟของฝรั่งเค้าเข้าชั้นแอดวานซ์ยิ่งไปกว่านั้น ถึงขนาดตกลงจ่ายเงินก้อนโตหากเมื่อมีเหตุการณ์ทำนองว่า ฝ่ายหนึ่งเกิดนอกกายป็นใจไปให้ใครอื่น หรือตกลงจะจ่ายเงินให้ทุกปีในระหว่างที่อยู่กินกันเอาจับเขาสี สมัยนี้อะไร ๆ ก็เป็นเงินไปหมดขนาดรักยังซื้อกันได้เลย เอ้อ เอากันเข้าไป

ส่วนกฎหมายไทยเองก็ไม่ได้แพ้ชาติใดในโลก ประมวลแพ่งๆ ของเราก็มีสัญญาก่อนสมรสกับเขาเหมือนกัน ซึ่งเป็นช่องทางให้ทั้งสองฝ่ายสามารถกำหนดความสัมพันธ์ทางทรัพย์สินให้แตกต่างไปจากที่กฎหมายกำหนดไว้ได้ แต่คงไม่ถึงขนาดแอดวานซ์อย่างที่ว่ามานะคะ เอาแค่แบ่งกระเป๋าใครกระเป๋าฉันว่าจะไม่เข้าไปข้องเกี่ยวหรือเรียกร้องสิทธิ์ใดๆ ในทรัพย์สินที่มีอยู่ในปัจจุบันหรือจะมีขึ้นในอนาคต หรือตกลงเกี่ยวกับอำนาจจัดการสินสมรสให้เป็นของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งพอหอมปากหอมคอกก็พอแล้ว มากกว่านี้เดี๋ยวจะเลยเถิดไปกันใหญ่

สัญญาพรีนัฟที่ว่านี้เรามีไว้เพื่อจัดการทรัพย์สินของแต่ละฝ่ายที่มีอยู่ก่อนแต่งและที่จะทำมาหากินได้ในระหว่างแต่ง ส่วนจะไปทำสัญญาก่อนแต่งเหมือนกันแต่เนื้อหาเกี่ยวกับสัญญาว่าจะเลิกเจ้าชู้บ้างละ สัญญาจะเลิกสุรา นารี พาซี กีฬาบัตรบ้างละ พวกนี้ไม่ใช่สัญญาก่อนแต่งอย่างที่เรารู้กันมานะคะ ที่ถูกต้องเป็นเรื่องเกี่ยวกับทรัพย์สินเงินทองเท่านั้น จะเอาความประพฤติมาเขียนไว้ไม่ได้ ต่อให้จะสัญญาสัญญากันเป็นมั่นเป็นเหมาะยังงั้นมันก็ไม่มีผลนะจ๊ะ

ถ้าเกิดตกลงกันได้แล้วว่าจะทำสัญญาพรีนัฟก็ต้องทำกันก่อนหรือคือเช้าที่สุดในขณะที่ทำการสมรส หากได้ทะเบียนสมรสไปนอนกอดเล่นแล้วเพิ่งนึกขึ้นได้ว่าลืมทำ จะขอให้ทำสัญญาแยกทรัพย์สินไม่ได้ เพราะแต่งไปแล้วทำไปจะเรียกว่าสัญญาก่อนสมรสได้อย่างไร สัญญาที่ทำระหว่างแต่งงานเค้าเรียกว่าสัญญาระหว่างสมรส ซึ่งมีผลกฎหมายแตกต่างกันออกไป

ดังนั้นทำสัญญาพรีนัฟก็ต้องคิดให้ดีก่อนนะคะ จะทำหรือไม่อยู่ที่ความเหมาะสม อยากรจะให้มีหรือไม่ก็คงต้องคุยกันทั้งสองฝ่ายว่าจะเห็นดีเห็นงามด้วยหรือไม่ อย่าหลงทำตามกระแสเห็นคนอื่นเขาแล้วนึกว่าเก๋เท่อยากทำบ้าง ต้องระวังให้ดีเพราะทำไปแล้วไม่ได้คิดอยากจะทำก็เลิกได้ง่าย ๆ วันดีคืนดีเกิดเปลี่ยนใจอยากจะทำเลิกขึ้นมาโดยไม่มีปีไม่มีขลุ่ยไม่ได้ล่ะคะ หากคิดจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงยกเลิกเพิกถอนแม้ทั้งสองฝ่ายจะยินยอมเห็นพ้องต้องกันก็เออะ ยังไงก็ต้องไปขออนุญาตศาลก่อนอยู่ดี หากศาลไม่อนุญาตก็แก้ไขไม่ได้ศาลต้องเห็นว่ามีความเหตุอันสมควรจึงอนุญาตให้สามารถทำได้

เมื่อตัดสินใจเลือกแล้วว่าจะทำสัญญาการทำสัญญาพรีนับสามารถทำได้ 2 แบบ แบบแรกง่ายมาก ๆ เพียงแค่แจ้งต่อนายทะเบียนตอนจูงมือกันไปอำเภอให้จดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรสนั้นเสียเลยก็ได้ หรืออีกแบบหนึ่งถ้าสมบัติเยอะข้อตกลงก็เลยเยอะตามมากลัวรกทะเบียนสมรส จะทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อคู่สมรสทั้งสองฝ่ายมีพยานรู้เห็นอย่างน้อย 2 คน จดแจ้งไว้เป็นหลักฐานแนบไว้ท้ายทะเบียนสมรสก็ได้จะได้มีหลักฐานชัดเจนเป็นลายลักษณ์อักษรป้องกันการบิดพลิ้ว

คงไม่มีใครตอบได้ว่าคู่ของคุณควรจะทำสัญญาเช่นว่านี้หรือไม่เพราะกลางเนื้อชอบกลางยาคนหนึ่งอาจบอกว่าชอบ ขณะที่อีกคนหนึ่งบอกว่าไม่ชอบ ดังนั้นก็คงต้องคุยและรับฟังกันด้วยเหตุผลแล้ว ชั่งน้ำหนักว่าคุณและคนรักของคุณรับได้หรือไม่ ที่สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดน่าจะอยู่ที่ความรักที่มีให้กัน หากรักและดูแลเอาใจใส่กันไปจนแก่เฒ่า ไม่ว่าจะข้อตกลงในสัญญาจะมีอยู่อย่างไรก็คงไม่มีความหมายใดใดหรอกค่ะ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1465 ถ้าสามีภริยาได้ทำสัญญากันไว้ในเรื่องทรัพย์สินเป็นพิเศษก่อนสมรส ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภริยาในเรื่องทรัพย์สินนั้น ให้บังคับตามบทบัญญัติในหมวดนี้

ถ้าข้อความใดในสัญญาก่อนสมรสขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือระบุให้ใช้กฎหมายประเทศอื่นบังคับเรื่องทรัพย์สินนั้น ข้อความนั้น ๆ เป็นโมฆะ

มาตรา 1466 สัญญาก่อนสมรสเป็นโมฆะ ถ้ามิได้จดแจ้งข้อตกลงกันเป็นสัญญาก่อนสมรสนั้นไว้ในทะเบียนสมรสพร้อมกับการจดทะเบียนสมรส หรือมิได้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อคู่สมรสและพยานอย่างน้อยสองคนแนบไว้ท้ายทะเบียนสมรสและได้จดไว้ในทะเบียนสมรสพร้อมกับการจดทะเบียนสมรสว่าให้มีสัญญานั้นแนบไว้

มาตรา 1467 เมื่อสมรสแล้วจะเปลี่ยนแปลงเพิกถอนสัญญาก่อนสมรสนั้นไม่ได้นอกจากจะได้รับอนุญาตจากศาล

เมื่อได้มีคำสั่งของศาลถึงที่สุดให้เปลี่ยนแปลงเพิกถอนสัญญาก่อนสมรสแล้วให้ศาลแจ้งไปยังนายทะเบียนสมรสเพื่อจดแจ้งไว้ในทะเบียนสมรส

ทะเบียนสมรส นั้นสำคัญไฉน ?

หลายคนอาจเข้าใจว่าคนนั้นคนนี้จัดงานฉลองมงคลสมรสโอ้อ่าใหญ่โตเปิดโรงแรมปิดซอย เลี้ยงกันทั้งวันทั้งคืน เชิญแขกเหรื่อมาร่วมเป็นสักขีพยานแห่งความรักนับร้อยนับพัน นั่นคือเครื่องหมายแสดง ถึงความเป็นสามีภรรยากันโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว ทั้งนี้ความจริงแล้วไม่ใช่อย่างนั้นเลยคะ

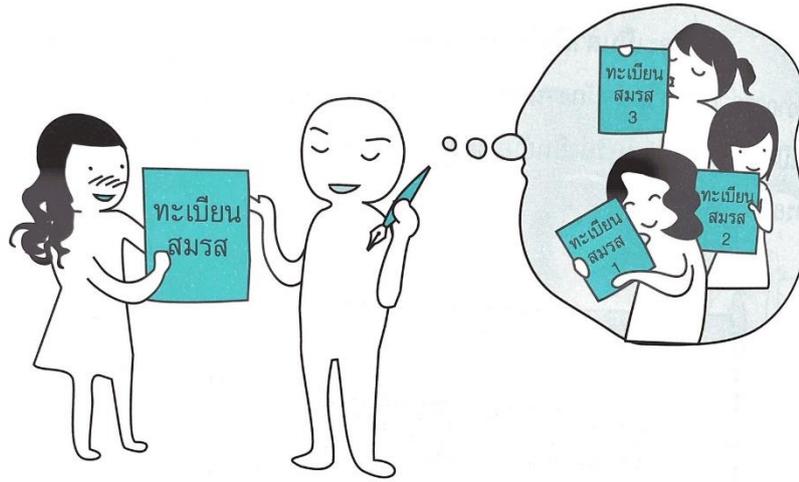
การแต่งงานที่ถูกต้องตามกฎหมายหมายถึงจับคู่มือกันไปจดทะเบียนสมรสเท่านั้นนะคะ ยิ่งช่วงเทศกาลวันวาเลนไทน์ จะมีการแต่งงานกันหลายร้อยคู่ ยิ่งเขตที่ชื่อเป็นมงคล อย่างเขตบางรัก ใครอยากจดทะเบียนก็ต้องรีบไปตั้งแต่ไก่โหว่ สำนักงานเขตก็ต้องทำงานหนักกันพิเศษ ส่วนเขตที่มีชื่อไม่ค่อย จะโสภาสถาพรเท่าไร อย่างเขตบางพลัด หรือบางจาก ก็ต้องเงียบเหงาเป็นธรรมดา ความเชื่อคนไทยก็คง ไม่มีใครอยากจะเริ่มต้นชีวิตคู่ด้วยชื่อแบบนี้แน่ละคะ

คนเราจะเป็นสามีภรรยากันโดยชอบ จะต้องมีการไปจดทะเบียนสมรส ณ ที่ว่าการอำเภอ หรือสำนักเขต ให้เรียบร้อยเสียก่อน เพราะทะเบียนสมรสเท่านั้นที่เป็น “หลักฐาน” เครื่องยืนยันถึงความเป็น สามีภรรยาและความสัมพันธ์ในทางครอบครัวตามกฎหมาย

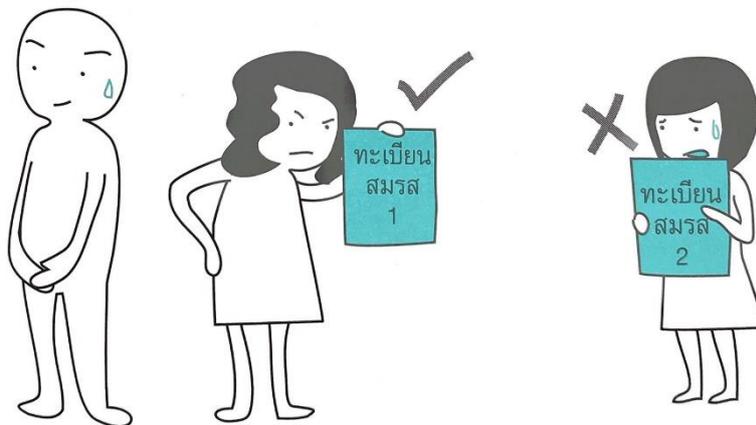
พวกเขามีตัวแสบที่มักหลอกลวงหญิงสาวว่าตนเองนั้นเป็นหนุ่มโสด ทั้งที่ตัวเองก็มีภริยามีลูกนอนรออยู่ที่บ้าน สาวคนใหม่ก็ได้แต่ฝันหวานถึงชีวิตคู่อันแสนสุขที่แสดงความจริงใจด้วยการพาน้องไปจดทะเบียนสมรสกันเลย น้องนางหารู้ไม่ว่าตนเองกำลังจะกลายเป็นเมียน้อยโดยไม่รู้ตัว เพราะจริง ๆ แล้วอิตาหมอนี้จดทะเบียนสมรสกับสาว ๆ เป็นว่าเล่น เข้าทำนองว่า “จับไม่ได้ไล่ไม่ทัน” ก็ไหลมันไปเรื่อย ๆ เป็นพ่อปลาไหล แล้วความจริงก็มาตบตังโพละเอาในภายหลัง ฉันทกลายเป็นมือที่สามโดยไม่รู้ตัวเพราะทะเบียนสมรสที่เธอถอดไว้แนบกายมันเป็น **ทะเบียนสมรสซ้อน** พวกเขาเล่นทั้งหลายต้องระวังให้ดีนะคะ เดี่ยวสาว ๆ ใครจะรวมหัวกันแก้เผ็ดแจ้งตำรวจจับข้อหาแจ้งความเท็จ โททกนายทะเบียนว่าตนเองยังโสดแล้วจะรู้สึกแบบนี้ต้องติดคุกซะให้เช็ด

คนเราจะรักกันกับใครก็ย่อมมีสิทธิจดทะเบียนสมรสกับบุคคลนั้นได้เพียงคนเดียว คนเดียว ในที่นี้ บางคนรีบเถียงเลยว่า อ้าวทำอย่างนี้ไม่ถูกต้องมันไม่เป็นการจำกัดสิทธิเสรีภาพกันไปหน่อยหรือจริง ๆ แล้วกฎหมายเค้าไม่ได้หมายความว่าทั้งชีวิตคุณมีสิทธิที่จะจดทะเบียนสมรสได้เพียงครั้งเดียวซะที่ไหน เพียงแต่ห้ามมีหลายคนในเวลาเดียวกันเท่านั้นเอง หากอยากเปลี่ยนคนใหม่ก็ต้องหย่ากับคนเก่าให้เรียบร้อยเสียก่อน

เมื่อยังไม่ได้หย่าขาดจากคนเก่าแล้วไปจดทะเบียนสมรสอีก ใบทะเบียนสมรสคนแรกเท่านั้นที่ยังคงมีผลสมบูรณ์ตามกฎหมาย ส่วนคนที่มาทีหลังไม่ว่าจะจดทะเบียนอย่างไร ย่อมเป็นการจดทะเบียนสมรสซ้อนทั้งสิ้น ถือเป็นโมฆะโดยเด็ดขาดทันที กฎหมายเค้าให้ใช้ First come, First serve ใครมาก่อนได้ก่อน การสมรสครั้งหลังนั้นไม่มีผลใด ๆ ทางกฎหมายเลยนะคะ ไม่ก่อให้เกิดสิทธิหน้าที่ฐานะสามีภรรยาใด ๆ ทั้งสิ้น กลายเป็นว่าคนที่มาทีหลังก็กินแห้วไปตามระเบียบไม่มีสิทธิเรียกร้องอะไรทั้งสิ้น

ฟังอย่างนี้แล้วคุณภรรยาหลงคอยหายใจโล่งหน่อยส่วนภรรยาเล็กภยาน้อยก็ต้องหนาว ๆ ร้อน ๆ หายใจไม่ทั่วท้องกันหน่อย งานนี้ทางที่ดีทำให้มันถูกต้องตามทำนองคลองธรรมจะดีเสียกว่า ถ้าหากหมดรักกันแล้วผีนไปก็เท่านั้น สู้ไปหย่าขาดกันให้เรียบร้อยเสียก่อน แล้วค่อยมาจดทะเบียนสมรสเพื่อเริ่มต้นชีวิตใหม่กับคนใหม่ ก็ไม่เสียหายอะไร เพราะถ้าปล่อยให้เป็นเรื่องรักสามเส้าเราสามคนมันก็จะมั่วแต่เจ็บกับเจ็บ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 150 การใดมีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามชัดแจ้งโดยกฎหมายเป็นการพันวิสัยหรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน การนั้นเป็นโมฆะ

มาตรา 1452 ชายหรือหญิงจะทำการสมรสในขณะที่ตนมีคู่สมรสอยู่ไม่ได้

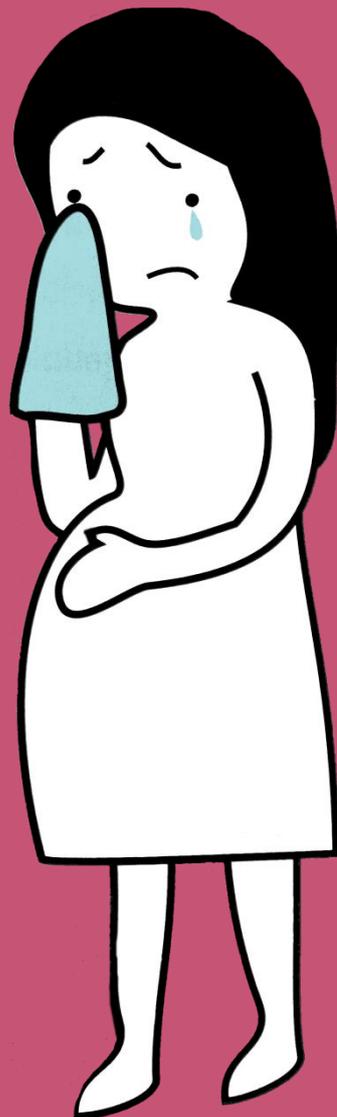
มาตรา 1457 การสมรสตามประมวลกฎหมายนี้จะมีได้เฉพาะเมื่อได้จดทะเบียนแล้วเท่านั้น

มาตรา 1458 การสมรสจะทำได้ต่อเมื่อชายหญิงยินยอมเป็นสามีภริยากันและต้องแสดงการยินยอมนั้นให้ปรากฏโดยเปิดเผยต่อหน้านายทะเบียนและให้นายทะเบียนบันทึกความยินยอมนั้นไว้ด้วย

ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 267 ผู้ใดแจ้งให้เจ้าพนักงานผู้กระทำการตามหน้าที่จัดข้อความอันเป็นเท็จลงในเอกสารมหาชนหรือเอกสารราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์สำหรับใช้เป็นพยานหลักฐานโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ห้องไม่มีพ่อจะทำงดี ?

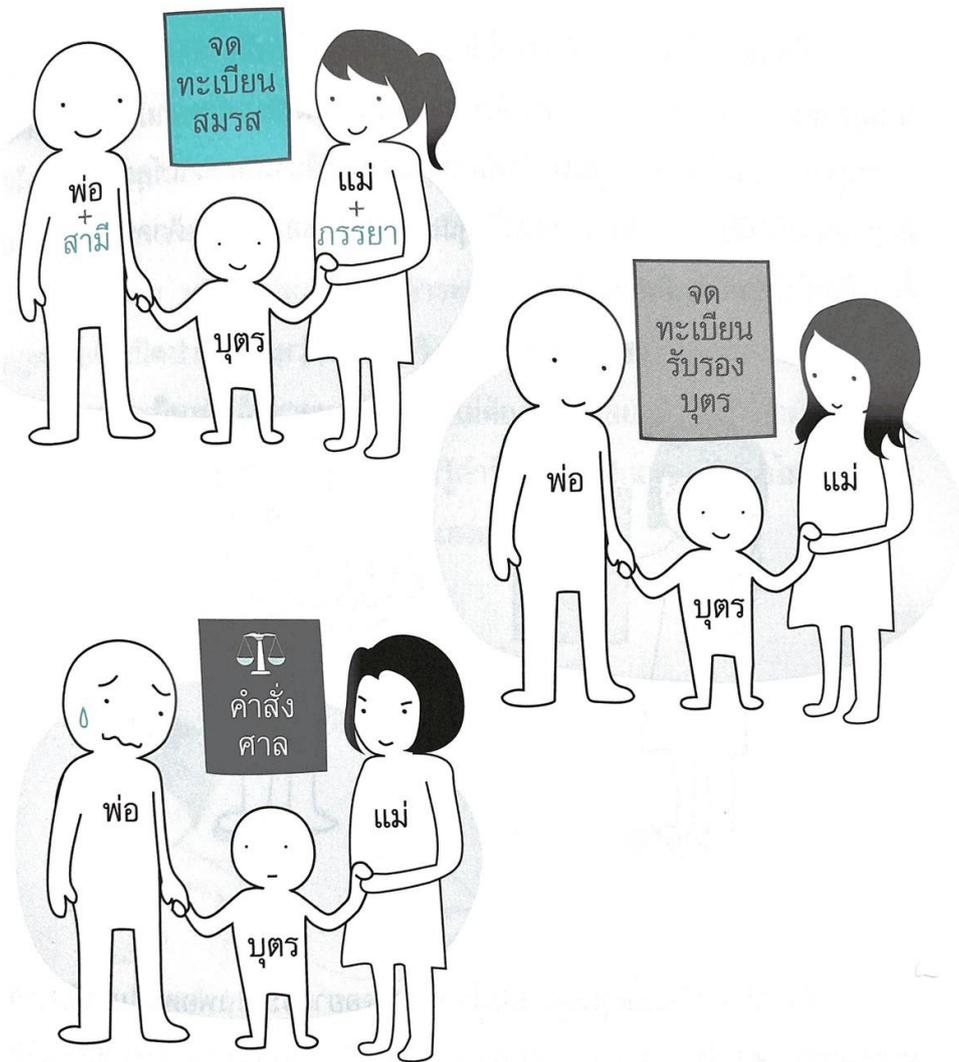

ไม่ว่าจะเพราะค่านิยมหรือความจำเป็นบางประการใดสาว ๆ สมัยนี้หลายคนเลือกที่จะจัดงานมงคลสมรส โอ้อ่าใหญ่โต แต่ไม่จดทะเบียนสมรสกับคุณสามีสุดที่รัก หรือบางคนอยู่กินกันมีลูกด้วยกัน ขึ้นมาสามีกลับไม่ยอมรับผิดชอบ หนีไปมีคนอื่นใหม่ ท้องไม่รับก็เยอะ อยากจะรับแต่ไม่รู้จะทำยังไงก็ยุ่ง

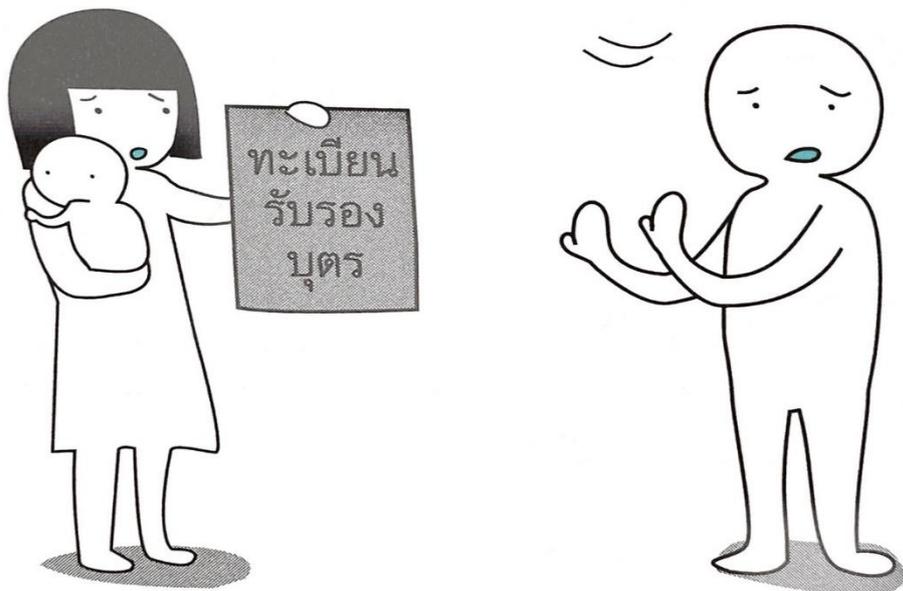
โดยหลักเด็กที่เกิดมาตลอดมาจากคุณแม่คนไหน ก็ต้องเป็นลูกของคนนั้น คงไม่มีเด็กคนไหนเกิดจากกอไผ่หรือจิ้งจอกไหมคะ คนทุกคนจะมีแม่โดยชอบธรรมด้วยกฎหมายทั้งหมด แต่ปัญหามันจะอยู่กับตัวคุณพ่อนะสิคะ ไม่รู้จะพิสูจน์ได้ยังไง เกิดจากพ่อคนไหนก็ไม่รู้ เด็กที่เกิดจากพ่อแม่ที่ไม่ได้สมรสกัน จึงถือเป็นบุตรโดยชอบด้วย กฎหมายของคุณแม่เพียงฝ่ายเดียว ไม่ได้รวมไปถึงว่าจะเป็บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของคุณพ่อไปด้วยแต่ประการใด ดังนั้นหากอยากจะให้กลายเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย สามารถทำได้ 3 วิธีด้วยกัน

1. เมื่อคุณผู้หญิงและคุณผู้ชายจดทะเบียนสมรสกันในภายหลัง
2. คุณผู้ชายจดทะเบียนรับรองว่าเป็นว่าเด็กเป็นบุตร (แต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรสรับรองว่าเมียเป็นภรรยา)
3. ศาลพิพากษาว่าเด็กเป็นบุตร

สองวิธีแรกคุณพ่อเต็มใจรับเป็นพ่อโดยคุณภู่ก็ไม่มีเรื่องต้องกังวลมากนัก เพียงแต่กฎหมายให้ใช้สิทธิเลือกได้ว่าจะยังป็นนัดเดียวจะเอาหนักตัวเดียวก็ได้ หรือจะเอาหนักทั้งสองตัวเลยก็ได้ ถ้าคุณผู้ชายจดทะเบียนสมรสกับคุณผู้หญิงผู้เป็นแม่ของเด็กในภายหลัง คุณลูกก็จะเป็นบุตรโดยชอบไปด้วยอัตโนมัติ หรือหากอยากได้แต่ลูกนก ไม่อยากจะได้แม่นก คุณผู้ชายจะจดทะเบียนรับเป็นรับแต่คุณลูกเป็นบวกก็ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนสมรสกับคุณแม่ของเด็กแต่ประการใด

สิ่งหนึ่งที่สำคัญและต้องจำไว้แม่น ๆ เลยก็คือ เมื่อได้จดทะเบียนรับเด็กเป็นบุตรแล้ว จะเพิกถอนไม่ได้นะคะ ดังนั้นหากมีเพื่อนสาวมาขอความช่วยเหลือจากหนุ่ม ๆ ขอยืมชื่อมาเป็นคุณพ่อจำเป็นของเด็กแม่เพียงในนาม แต่คุณก็ต้องคิดให้ถี่น่ะคะเพราะดีไม่ตีความสงสารอาจทำให้คุณต้องรับผิดชอบเลี้ยงดูเด็กคนนั้นตลอดไปทั้ง ๆ ที่ตนไม่ใช่พ่อที่แท้จริงก็ได้

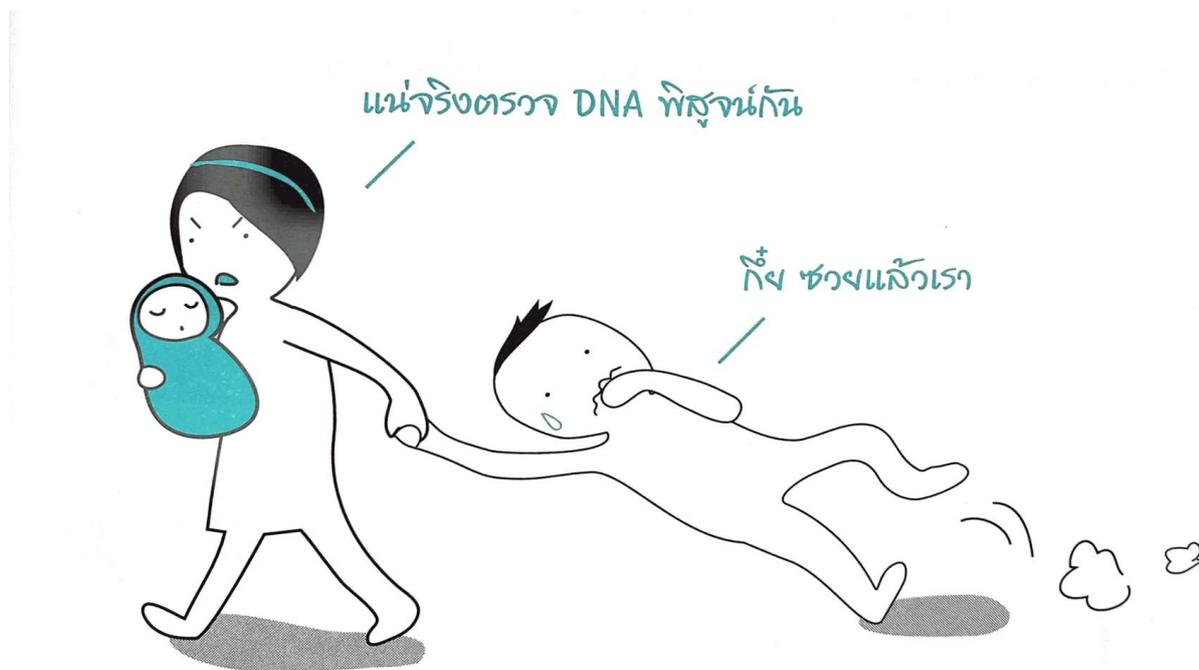

ส่วนวิธีสุดท้ายนั้นคุณผู้ชายไม่ได้สมัครใจอยากจะเป็นพ่อคน แต่เกิดจากคำตัดสินของศาล ไม่ว่าจะเพราะถูกหลักฐานทางวิทยาศาสตร์หรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาตัวจงดั้นไม่หลุดก็ตาม

เมื่อเกิดมหากาพย์ลูกใครหว่าหลักฐานทางวิทยาศาสตร์นับเป็นเครื่องมือสำคัญช่วยคลี่คลายความกระจ่างได้ดีที่สุด เมื่อก่อนเราอาจใช้วิธีการตรวจเลือดเพื่อดูว่าพ่อแม่ลูกกันจริงหรือเปล่า แต่สมัยนี้ล้ำหน้าไปมากแล้ว สมัยนี้ต้องใช้วิธีตรวจ DNA ซึ่งผลข้างเคียงแม่นยำเกือบ 100 % เลยทีเดียว

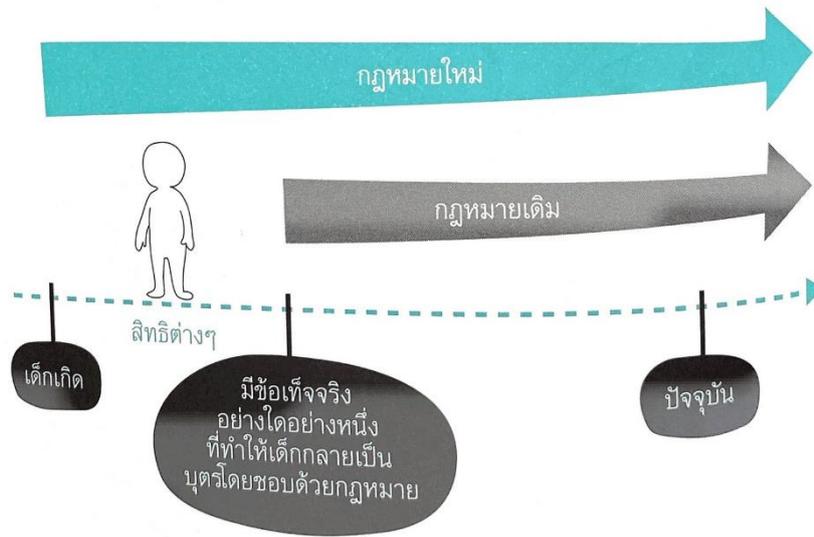
แต่การตรวจพิสูจน์แบบนี้มันจำเป็นต้องเก็บตัวอย่างจากร่างกายมนุษย์ แล้วกฎหมายก็ไม่สามารถไปบังคับให้เจาะเลือด ตัดเนื้อเยื่อ เอาเส้นผม เส้นขน ไปตรวจได้ ถ้าเจ้าตัวเค้ามียินยอมหรือไม่ให้ความร่วมมือ เลยต้องบังคับอ้อม ๆ ว่าถ้าไม่ยินยอมให้ตรวจแปลว่าไม่บริสุทธิ์ใจ จึงต้องสันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่อีกฝ่ายกล่าวอ้าง

เช่น นายมั่วถูกนางเม้าฟ้องให้รับเด็กชายหมูเป็นลูก นายมั่วปฏิเสธว่าตนไม่ใช่พ่อเด็กนางเม้าเลยขอให้ไปตรวจ DNA แต่ทำยังไงนายมั่วก็ไม่ยอม กฎหมายเลยปิดปากซะเลยด้วยข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่นางเม้ากล่าวหา นายมั่วจึงถูกสันนิษฐานว่าเป็นพ่อเด็กชายหมูทันทีโดยไม่ต้องตรวจเลย ดังนั้นถ้าเรามั่นใจว่าเด็กไม่ใช่ลูกของเราก็ตรวจไปเลย จะได้ว่ารู้ตัวรู้แค้นกันไปเลยว่าเป็นใช่หรือไม่ใช่ ถ้าคุณไม่ยอมตรวจมันก็เป็นผลร้ายกับตัวคุณเองอยู่ดี

นอกจากนี้ถ้ามีพฤติกรรมเป็นที่รู้กันโดยทั่วไปโดยการแสดงออกเหมือนเป็นพ่อเป็นลูกกัน เช่น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คุณผู้ชายเป็นผู้แจ้งหรือยอมให้มีการแจ้งเกิดในสูติบัตรและทะเบียนบ้านว่าตนเป็นพ่อของเด็ก อยู่บ้านเดียวกัน ให้การอุปการะเลี้ยงดูตลอดมา ยอมให้ใช้นามสกุลเดียวกัน หรือให้การศึกษาไปรับไปส่งโรงเรียนเป็นประจำทุกวัน เท่ากับเป็นการรับรองโดยพฤตินัยไปในตัวว่าคุณคือพ่อของเด็ก กฎหมายปิดปากห้ามปฏิเสธว่าไม่รับเด็กเป็นบุตรทันทีค่ะ

เมื่อปรากฏแน่ชัดแล้วว่าคุณเป็นพ่อของเด็กจริงไม่ว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ตามกฎหมายเดิม จะถือว่าเด็กเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายนับว่าวันที่มีข้อเท็จจริงข้อใดข้อหนึ่งในสามข้อเกิดขึ้นจะไม่มีผลย้อนหลัง ซึ่งก่อให้เกิดช่องว่างระหว่างที่เด็กเกิดจนถึงเวลาที่เด็กกลายเป็นบุตรโดยชอบด้วยกฎหมายซึ่งทำให้เด็กต้องสูญเสียสิทธิบางประการไปอย่างน่าเสียดายโดยเฉพาะสิทธิการรับมรดก สิทธิรับบำนาญบำนาญ เพราะว่ามีสิทธิรับประโยชน์เหล่านั้นได้จะต้องมีฐานะเป็นทายาทในขณะที่เจ้าของมรดกถึงแก่ความตาย จึงเป็นที่มาของการแก้กฎหมายเมื่อปี 2551 ซึ่งระบุไว้ชัดเจนเลยทำให้สิทธิต่าง ๆ มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่เด็กเกิด โดยไม่คำนึงว่าเด็กจะกลายเป็นบุตรโดยชอบทำด้วยกฎหมายตั้งแต่เมื่อไหร่

หากผู้ใหญ่แม้แต่ขัดแย้งสร้างปัญหาทำนอง “เจ๊กลากไปไทยลากมา” คิดว่าน่าสงสารเด็ก ผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสาณะคะ อย่าให้เขาต้องกลายเป็นต้นตอปัญหาของผู้ใหญ่โดยไม่รู้วิธีไหนอะอะไรเลยคะ ดังนั้นก่อนตัดสินใจทำอะไรขอให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมใจการคำนึงและเห็นแก่ประโยชน์ของเด็กเป็นที่ตั้ง ด้วยนะคะ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1546 เด็กเกิดจากหญิงที่มีได้มีการสมรสกับชายให้ถือว่าเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายของหญิงนั้น

มาตรา 1547 เด็กเกิดจากบิดามารดาที่มีได้สมรสกัน จะเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายต่อเมื่อบิดามารดาได้สมรสกันในภายหลังหรือบิดาได้จดทะเบียนว่าเป็นบุตรหรือศาลพิพากษาว่าเป็นบุตร

มาตรา 1555 การฟ้องคดีขอให้รับเด็กเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายให้มีได้แต่ในกรณีต่อไปนี้

(1) เมื่อมีการข่มขืนกระทำชำเรา ฉุดคร่าหรือหน่วงเหนี่ยวกักขังหญิงมารดาโดยมิชอบด้วยกฎหมายในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้

(2) เมื่อมีการลักพาหญิงมารดาไปในทางซู้สาว หรือมีการล่อลวงร่วมประเวณีกับหญิงมารดาในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้

(3) เมื่อมีเอกสารของบิดาแสดงว่าเด็กนั้นเป็นบุตรของตน

(4) เมื่อปรากฏในทะเบียนคนเกิดว่าเด็กเป็นบุตรโดยมีหลักฐานว่าบิดาเป็นผู้แจ้งการเกิดหรือรู้เห็นยินยอมในการแจ้งนั้น

(5) เมื่อบิดามารดาได้อยู่กินด้วยกันอย่างเปิดเผยในระยะเวลาซึ่งหญิงมารดาอาจตั้งครรภ์ได้

(6) เมื่อได้มีการร่วมประเวณีกับหญิงมารดาในระยะเวลาซึ่งหญิงนั้นอาจตั้งครรภ์ได้และมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเด็กนั้นมีได้เป็นบุตรของชายอื่น

(7) เมื่อมีพฤติการณ์ที่รู้กันทั่วไปตลอดมาว่าเป็นบุตร

พฤติการณ์ที่รู้กันทั่วไปตลอดมาว่าเป็นบุตรนั้น ให้พิจารณาข้อเท็จจริงที่แสดงความเกี่ยวข้องกับฉันบิดากับบุตรซึ่งปรากฏในระหว่างตัวเด็กกับครอบครัวที่เด็กอ้างว่าตนสังกัดอยู่เช่น บิดาให้การศึกษา ให้ความอุปการะเลี้ยงดูหรือยอมให้เด็กนั้นใช้ชื่อสกุลของตนหรือโดยเหตุประการอื่น

ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังกล่าวข้างต้น ถ้าปรากฏว่าชายไม่อาจเป็นบิดาของเด็กนั้นได้ ให้ยกฟ้องเสีย

มาตรา 1557 การเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมายตามมาตรา 1547 มีผล

(1) นับแต่วันสมรส ในกรณีที่บิดามารดาสมรสกันภายหลัง

(2) นับแต่วันจดทะเบียน ในกรณีที่บิดาจดทะเบียนเด็กเป็นบุตร

(3) นับแต่วันมีคำพิพากษาถึงที่สุด ในกรณีที่ศาลพิพากษาว่าเป็นบุตรแต่ทั้งนี้จะอ้างเป็นเหตุเสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตไม่ได้ เว้นแต่จะได้จดทะเบียนเด็กเป็นบุตรตามคำพิพากษา

มาตรา 1559 เมื่อได้จดทะเบียนเด็กเป็นบุตรแล้วจะถอนมิได้

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

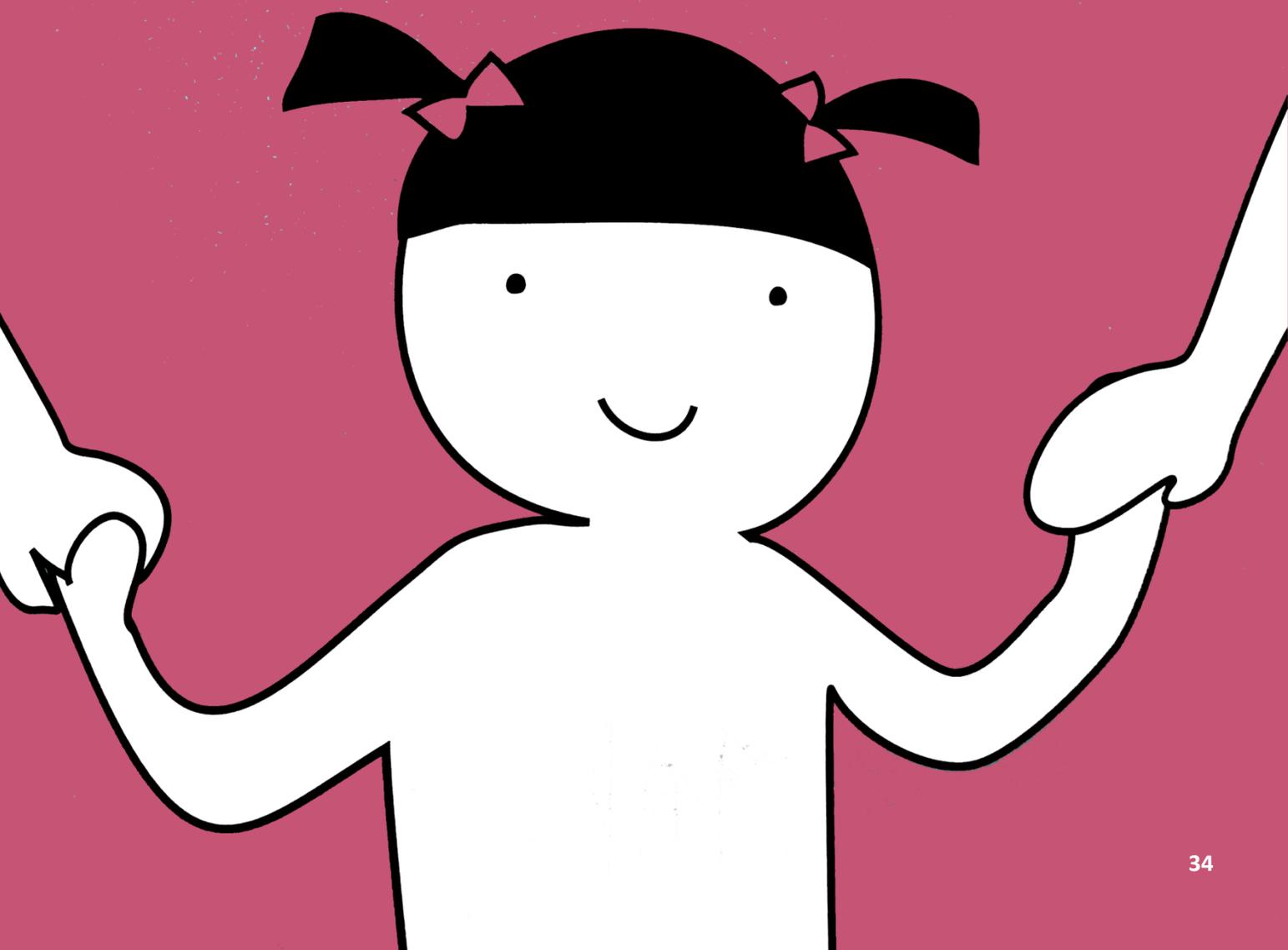
มาตรา 128/1 ในกรณีที่จำเป็นต้องใช้พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์เพื่อพิสูจน์ข้อเท็จจริงใดที่เป็นประเด็นสำคัญแห่งคดี เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอศาลมีอำนาจสั่งให้ทำการตรวจพิสูจน์บุคคล วัตถุหรือเอกสารใด ๆ โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์ได้

ในกรณีที่พยานหลักฐานทางวิทยาศาสตร์จะสามารถพิสูจน์ให้เห็นถึงข้อเท็จจริงที่ทำให้ศาลวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้โดยไม่ต้องสืบพยานหลักฐานอื่นอีก เมื่อศาลเห็นสมควรหรือเมื่อคู่ความฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งร้องขอศาลอาจสั่งให้ทำการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งโดยไม่ต้องรอให้ถึงวันสืบพยานตามปกติก็ได้

ในกรณีที่มีการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจำเป็นต้องเก็บตัวอย่าง เลือด เนื้อเยื่อ ผิวหนัง เส้นผมหรือขน ปัสสาวะ อุจจาระ น้ำลายหรือสารคัดหลั่งอื่น สารพันธุกรรม หรือส่วนประกอบอื่นของร่างกาย หรือสิ่งที่อยู่ในร่างกายจากคู่ความหรือบุคคลใด ศาลอาจให้คู่ความหรือบุคคลใดรับการตรวจพิสูจน์จากแพทย์หรือผู้เชี่ยวชาญอื่นได้ แต่ต้องกระทำเพียงเท่าที่จำเป็นและสมควร ทั้งนี้ ถือเป็นสิทธิของคู่ความหรือบุคคลนั้นที่จะยินยอมหรือไม่ก็ได้

ในกรณีที่คู่ความฝ่ายใดไม่ยินยอมหรือไม่ให้ความร่วมมือต่อการตรวจพิสูจน์ตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง หรือไม่ให้ความยินยอมหรือกระทำการขัดขวางมิให้บุคคลที่เกี่ยวข้องให้ความยินยอมต่อการตรวจเก็บตัวอย่างส่วนประกอบของร่างกายตามวรรคสาม ก็ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าข้อเท็จจริงเป็นไปตามที่คู่ความฝ่ายตรงข้ามกล่าวอ้าง

อยากรับบุตรบุญธรรม
ต้องทำไง?

ครอบครัวหนึ่งเพียบพร้อมทุกด้าน ทั้งวัย ฐานะหน้าที่การงาน ทรัพย์สิน เงินทอง ยากมี ลูกแทบตาย แต่สุดท้ายทำยังไง ๆ ก็ไม่มีลูกเป็นของตัวเองได้สักที

ขณะที่อีกครอบครัวหนึ่ง แค่เลี้ยงตัวเองยังลำบาก ทำงานหาเช้ากินค่ำ หรือไม่ก็กินเช้าอีกวัน แต่เียงกลับมีลูกหัวปีท้ายปี มีจะเลี้ยงไม่หวัดไม่ไหวก็ไม่รู้

พ่อแม่บางคนจึงอยากยกลูกของตนเองให้เป็นบุตรบุญธรรมของผู้อื่นเพื่ออนาคตของลูกที่จะได้อยู่อย่างสุขสบายก็มี บางคนอาจประทับใจเกิดความรักความผูกพันหรือถูกชะตากับลูกคนอื่นจนอยากได้มาเลี้ยงก็มี

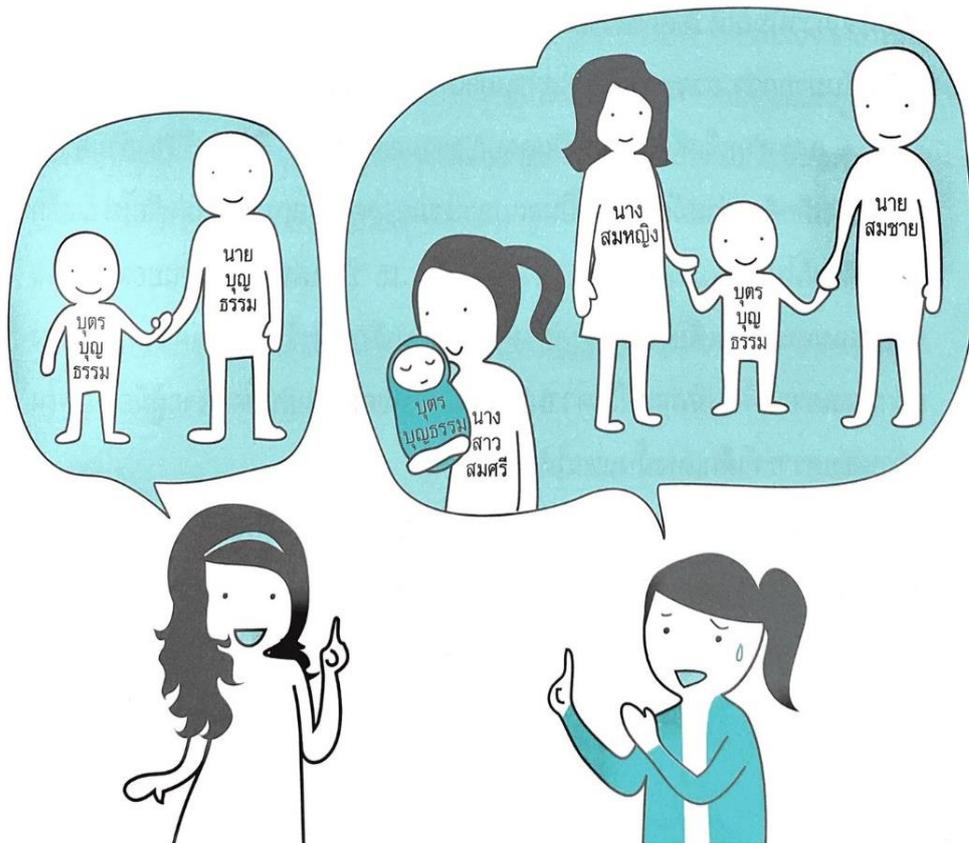
อย่างนี้แหละค่ะ โชคชะต้ามักเล่นตลกกับเราเสมอ แต่มนุษย์เรามีหรือจะยอมแพ้โชคชะตา ฟ้าลิขิตง่าย ๆ สิ่งมหัศจรรย์ที่สุดของมนุษย์อย่างหนึ่งก็คือ สามารถสร้างอะไรที่ธรรมชาติสร้างไม่ได้ ครอบครัวเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ แต่คนโรมันสามารถคิดค้นเพื่อเลียนแบบธรรมชาติได้ จึงทำให้คนที่ไม่มีลูกสามารถมีลูกได้

นี่คือเรื่องจริง การรับบุญธรรมไม่ใช่เพิ่งมีมาในยุคสมัยใหม่ ต้องย้อนกลับไปตั้งแต่สมัยกรีกโรมันโนน คนโรมันเขาคิดถึงขั้นว่าเมื่อธรรมชาติสร้างบุตรได้ กฎหมายก็สร้างบุตรได้เช่นกัน บุตรบุญธรรมจึงมีสิทธิเหมือนบุตรโดยสายเลือดทุกประการ

แพรว เจ้าปัญหาเอ๋ย เจ้าปัญญาริบาทมทันทีว่า **งั้นถ้าบุตรบุญธรรมมีลูกแล้วลูกก็จะเป็นบุตรบุญธรรมใช่ไหม**

อ้อย กวนนะแพรว อย่ามาเล่นมุกผิดๆ บุตรบุญธรรมไม่จำเป็นต้องเป็นลูกบุญธรรมซะหน่อยอาจเป็นลูกของ สมชาย สมหญิง สมศรี สมน้ำหน้า หรือสมไหนก็ได้

หลายคนคงได้ทราบข่าวข่าวกันว่า คุณอาร์ต พลังธรรม กลายเป็นคุณพ่อมือใหม่เรียบร้อย โดยได้รับน้องอาร์ตเป็นบุตรบุญธรรมของตน แพรวยกข้อสงสัยว่า ถ้ามีพ่อแล้วไม่ต้องมีแม่ด้วยหรือ ขอบอกว่าคนโสดก็เป็นพ่อแม่บุญธรรมได้เหมือนกันนะจ๊ะ ไม่จำเป็นว่าคน ๆ นั้นต้องมีครอบครัวมาก่อนแล้ว แต่มีข้อแม้ว่าหากคู่สมรสอยู่ เขาต้องให้ความยินยอมด้วย (หมายถึงยินยอมให้อีกฝ่ายจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมนะ ไม่ใช่ว่าตนเองจะต้องจดทะเบียนรับเป็นบุตรบุญธรรมไปด้วย)

บุตรบุญธรรม เป็นการรับคนคนหนึ่งที่ไม่ได้มีความสัมพันธ์ทางสายเลือดอย่างบิดา มารดา บุตร (หรือจะเป็นความสัมพันธ์ในฐานะ ปู่ ย่า ตา ยาย ลุง ป้า น้า อา ก็ได้) มาอุปการะเลี้ยงดูเหมือนเป็นลูกของตนเอง โดยจะต้องจดทะเบียนรับเป็นบุตรบุญธรรมด้วย มีสถานะแทบที่จะเหมือนบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ทุกประการ

แม้ใครอยากจะรับใครมาเป็นลูกบุญธรรมก็ได้ แต่กฎหมายกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้เป็นพ่อแม่บุญธรรมไว้ด้วย ว่าต้องอายุไม่ต่ำกว่า 25 ปี (เพราะอายุต่ำกว่านี้กฎหมายกลัวจะยังไม่พร้อม) บวกกับอายุมากกว่าลูกบุญธรรมอย่างน้อย 15 ปี หรือมากกว่านั้นก็ได้เหตุก็เพราะหากอายุใกล้เคียงกันมากความรู้สึกลูกอาจเป็นเหมือนพี่น้องกันมากกว่าอาจขาดความเคารพยำเกรงต่อไปได้ค่ะ

และหากเด็ก ที่จะรับมาเป็นลูกบุญธรรมอายุเกิน 15 ปีแล้ว ก็ต้องถามความพอใจของเด็กด้วยว่าสมัครใจจะเป็นลูกบุญธรรมของคุณพ่อคุณแม่คนใหม่หรือไม่ ถ้าเด็กไม่เอาด้วยก็อย่าไปฝืนใจเขาไม่ได้ นะคะแต่ถ้ายังไม่ถึง 15 ปี แค่ขอความยินยอมของคุณพ่อคุณแม่เดิมก็เพียงพอแล้วค่ะ หรือถ้าเป็นเด็กกำพร้าที่อยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์ ไม่มีพ่อแม่ให้ความยินยอมก็ให้ขอความยินยอมจากผู้มีอำนาจในสถานสงเคราะห์เด็กแห่งนั้นแทนได้ค่ะ

ดิฉันมีเรื่องราวของเศรษฐกิจท่านหนึ่งอยากจะเล่าให้ฟังค่ะแกชื่อคุณโชค วัยเจ็ดสิบปลาย ๆ สุขภาพร่างกายไม่ค่อยสู้ดีนัก เกิดล้มหัวฟาดพื้นตอนออกไปจ็อกกิ้งตอนเช้า โชคดีเจอนางสาวฟ้าช่วยเหลือพาส่งโรงพยาบาลไว้ได้ทัน ต่อมาคุณโชคประทับใจและอยากตอบแทนความดีของนางสาวฟ้าจะอยากรับมาเป็นลูกอีกคนเลยตัดสินใจรับมาเป็นบุตรบุญธรรมเสียเลย แบบนี้ก็ได้ จะรับเด็กหรือผู้ใหญ่ได้ทั้งนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นเด็กเสมอไปค่ะ แล้วยางสาวฟ้าก็ไม่ต้องขอความยินยอมจากพ่อแม่ของตนก่อนก็ได้ วันรุ่งขึ้นเก็บกระเป๋า เข้ามาอยู่ในครอบครัวของคุณโชคได้เลย

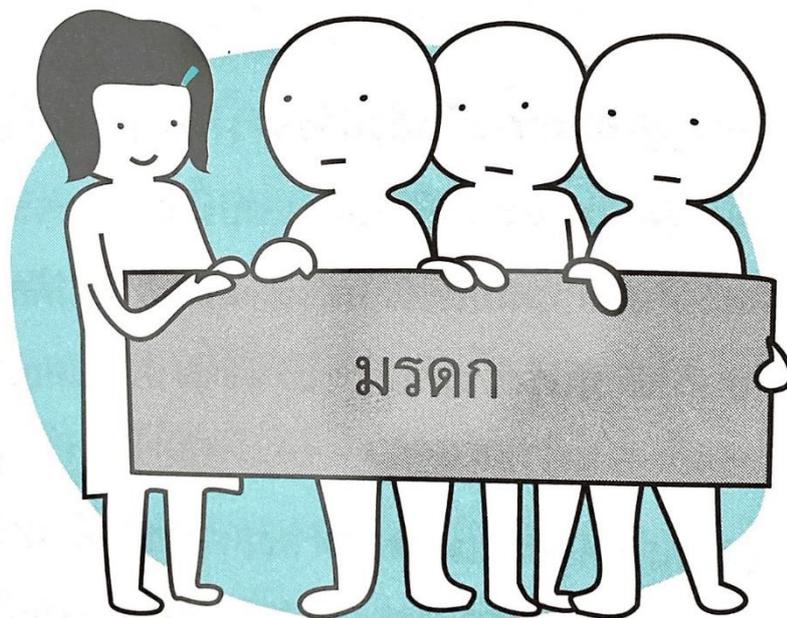

แต่แล้ว เหมือนโชคชะตาเล่นตลกทำเธอตกสวรรค์ ภายหลังจากสิ้นสุดคุณโชค บรรดาลูก ๆ หลาน ๆ ได้ถือโอกาสนี้ขับไล่เธอออกจากบ้าน และสูบมรดกก้อนโตที่คุณโชคทิ้งไว้ นางสาวฟ้าได้แต่นั่งร้องไห้ ร้องไห้เสียใจเตรียมเก็บข้าวของออกจากบ้านตามสไตล์เด็กเก็บมาชублиียง

ฟังพวยฟังไปน้ำตาคลอไป พร้อมโพล่งขึ้นมาว่า “สงสารนางสาวฟ้าเนอะ ชีวิตอาภัพหนักหนา”

ไม่ถึงขนาดนั้นหรอก ไม่ว่าใครหน้าไหนก็ไม่มีสิทธิ์กีดกันเธอออกจากกองมรดกทั้งสิ้น จะบอกว่านางสาวฟ้ามีสิทธิ์ได้รับมรดกเฉกเช่นเดียวกับลูกแท้แท้ของคุณโชคเหมือนกัน

ลูกบุญธรรมย่อมมีสิทธิ์ได้รับมรดกของพ่อแม่บุญธรรมในฐานะผู้สืบสันดานเช่นเดียวกับบุตร โดยชอบด้วยกฎหมายเลย และยังมีสิทธิในการรับมรดกของพ่อแม่เดิมผู้ให้กำเนิดด้วย เรียกว่าได้สองต่อเลย แต่พ่อแม่บุญธรรมไม่มีสิทธิ์รับมรดกของลูกบุญธรรมในฐานะทายาทโดยธรรม เหตุผลก็เพื่อป้องกันพวกหัวหมอทำเป็นรับเด็กที่คาบซ้อนเงินซ้อนทองตั้งแต่เกิดมาเป็นลูกเพื่อหวังทรัพย์สมบัติของเด็ก เว้นเสียแต่ว่า เป็นการรับมรดกตามพินัยกรรมแบบนี้พ่อแม่บุญธรรมจึงมีสิทธิ

เมื่อจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมโดยถูกต้องแล้ว นอกจากสิทธิได้รับมรดกแล้วพ่อแม่บุญธรรมก็จะมีสิทธิให้อำนาจปกครองแทนพ่อแม่เดิม มีหน้าที่ให้ความอุปการะเลี้ยงดูเสมือนเป็นลูกแท้ ๆ ของตน ได้รับการอุปการะเลี้ยงดูมีสิทธิใช้นามสกุลได้รับการศึกษาและอะไรต่อมิอะไรอีกมากมาย

ทันทีที่นั่น พังพวยเกิดโอเคเดียวบรรเจิด “นั่นไปสมัครเป็นลูกบุญธรรมหลาย ๆ คนเลยดีกว่าจะได้มีสิทธิรับมรดกจากทุกคนเลย”

ไม่ได้หรอกกฎหมายเขาห้ามเหยียบเรือสองแคม เป็นลูกบุญธรรมใครก็ต้องเป็นได้แค่คนเดียวเท่านั้น ขนาดลูกแท้ ๆ ยังมีพ่อแม่ได้คนเดียวเลย จะเล่นเป็นที่เดียวหลาย ๆ คนในเวลาเดียวกันไม่ได้ ยกเว้นในกรณีเดียวคือ เราเป็นลูกบุญธรรมของคุณพ่อแล้วภรรยาของคุณพ่อยากเป็นแม่บุญธรรมของเราด้วย ถึงจะได้หรือเราเป็นบุตรบุญธรรมของคุณแม่และสามีคุณแม่ก็อาจรับเราเป็นบุตรบุญธรรมด้วยก็ได้

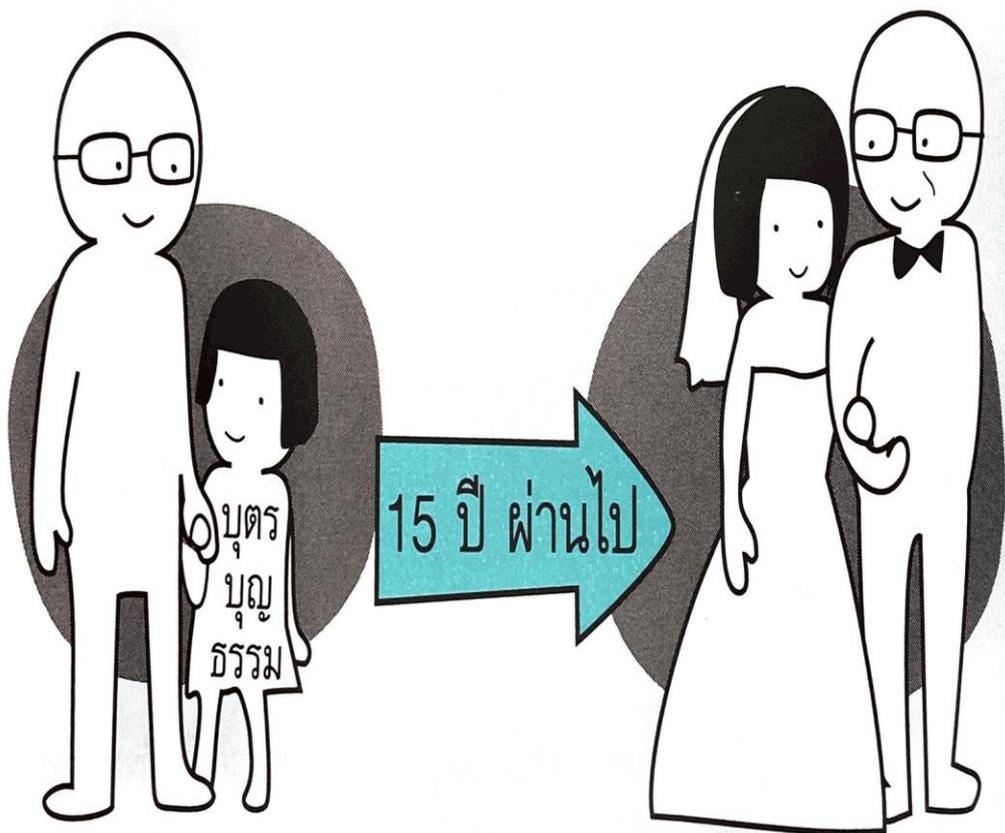
อีกเรื่องหนึ่งคือเรื่องของหัวใจมันไม่เข้าใครออกใครบางครั้งนานวันไปความรักฉันพ่อแม่ลูกอาจกลายเป็นความรักฉันคู่สาวก็ได้

พังพวย “ทำไม ใครเขาเป็นคู่กันหรือ”

ไม่มีใครเป็นคู่กันหรอก ฉันคู่สาว หมายถึง ความรักใคร่อย่างชายหนุ่มหญิงสาวไม่ว่ากรณีพ่อบุญธรรมกับลูกสาวบุญธรรม หรือแม่บุญธรรมกับลูกชายบุญธรรมก็ตาม เกิดรักกันอยากใช้ชีวิตร่วมเรียงเคียงหมอนกันขึ้นมาจะทำอย่างไรเมื่อยังมีฐานะพ่อแม่ค้าค้ออยู่

ซึ่งหากปล่อยให้ผู้รับบุตรบุญธรรมและบุตรบุญธรรมสมรสกันได้ ก็จะกลายเป็นทั้งแม่และภรรยา หรือเป็นทั้งพ่อและสามีในเวลาเดียวกัน คงน่ากระอักกระอ่วนใจอยู่ไม่น้อย จริงไหม พังพวย ? กฎหมายจึงห้ามสมรสกัน

แต่ก็ไม่สามารถฝืนใจไปเสียทีเดียว ถ้าแต่งงานกันไปได้จริง ๆ การแต่งงานนั้นก็ไม่ได้เสียไปไหนหรอกนะ เพียงแต่การรับบุตรบุญธรรมย่อมเป็นการอันยกเล็กไปในตัว ความสัมพันธ์ระหว่างกันก็กลายเป็นสามีภรรยากันไปเองก็เท่านั้นเองค่ะ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1451 ผู้รับบุตรบุญธรรมและบุตรบุญธรรมจะสมรสกันไม่ได้

มาตรา 1598/19 บุคคลที่มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีจะรับบุคคลอื่นเป็นบุตรบุญธรรมก็ได้ แต่ผู้นั้นต้องมีอายุแก่กว่าผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมอย่างน้อยสิบห้าปี

มาตรา 1598/20 การรับบุตรบุญธรรม ถ้าผู้ที่จะเป็นบุตรบุญธรรมมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปี ผู้นั้นต้องให้ความยินยอมด้วย

มาตรา 1598/21 การรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำได้ต่อเมื่อได้รับความยินยอมของบิดาและมารดาของผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ในกรณีที่บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งตายหรือถูกถอนอำนาจปกครอง ต้องได้รับความยินยอมของมารดาหรือบิดาซึ่งยังมีอำนาจปกครอง

ถ้าไม่มีผู้มีอำนาจให้ความยินยอมดังกล่าวในวรรคหนึ่ง หรือมีแต่บิดาหรือมารดาคนใดคนหนึ่งหรือทั้งสองคนไม่สามารถแสดงเจตนาให้ความยินยอมได้หรือไม่ให้ความยินยอมและการไม่ให้ความยินยอมนั้นปราศจากเหตุผลอันสมควรและเป็นปฏิปักษ์ต่อสุขภาพ ความเจริญหรือสวัสดิภาพของผู้เยาว์ มารดาหรือบิดาหรือผู้ประสงค์จะรับบุตรบุญธรรมหรืออัยการจะร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตแทนการให้ความยินยอมตามวรรคหนึ่งก็ได้

มาตรา 1598/22 ในการรับผู้เยาว์เป็นบุตรบุญธรรม ถ้าผู้เยาว์เป็นผู้ถูกทอดทิ้งและอยู่ในความดูแลของสถานสงเคราะห์เด็กตามกฎหมายว่าด้วยการสงเคราะห์และคุ้มครองเด็ก ให้สถานสงเคราะห์เด็กเป็นผู้ให้ความยินยอมแทนบิดาและมารดา ถ้าสถานสงเคราะห์เด็กไม่ให้ความยินยอมให้นำความในมาตรา 1598/21 วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 1598/25 ผู้จะรับบุตรบุญธรรมหรือผู้จะเป็นบุตรบุญธรรม ถ้ามีคู่สมรสอยู่ต้องได้รับความยินยอมจากคู่สมรสก่อน ในกรณีที่คู่สมรสไม่อาจให้ความยินยอมได้หรือไปเสียจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่และหาตัวไม่พบเป็นเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งปี ต้องร้องขอต่อศาลให้มีคำสั่งอนุญาตแทนการให้ความยินยอมของคู่สมรสนั้น

มาตรา 1598/26 ผู้เยาว์ที่เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลใดอยู่จะเป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นอีกในขณะเดียวกันไม่ได้ เว้นแต่เป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสของผู้รับบุตรบุญธรรม ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งจะจดทะเบียนรับผู้เยาว์ซึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งเป็นบุตรบุญธรรมของตนด้วยจะต้องได้รับความยินยอมของคู่สมรสซึ่งเป็นผู้รับบุตรบุญธรรมอยู่แล้วและมีให้นำมาตรา 1598/21 มาใช้บังคับ

มาตรา 1598/27 การรับบุตรบุญธรรมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อได้จดทะเบียนตามกฎหมาย แต่ถ้าผู้จะเป็นบุตรบุญธรรมนั้นเป็นผู้เยาว์ต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมก่อน

มาตรา 1598/28 บุตรบุญธรรมย่อมมีฐานะอย่างเดียวกับบุตรชอบด้วยกฎหมายของผู้รับบุตรบุญธรรมนั้น แต่ไม่สูญเสียสิทธิและหน้าที่ในครอบครัวที่ได้กำเนิดมา ในกรณีเช่นนี้ให้บิดามารดาโดยกำเนิดหมดอำนาจปกครองนับแต่วันเวลาที่เด็กเป็นบุตรบุญธรรมแล้ว

มาตรา 1598/29 การรับบุตรบุญธรรมไม่ก่อให้เกิดสิทธิรับมรดกของบุตรบุญธรรมในฐานะทายาทโดยธรรมเพราะเหตุการรับบุตรบุญธรรมนั้น

มาตรา 1598/32 การรับบุตรบุญธรรมย่อมเป็นอันยกเลิกเมื่อมีการสมรสฝ่าฝืนมาตรา 1451

มาตรา 1627 บุตรนอกกฎหมายที่บิดาได้รับรองแล้วและบุตรบุญธรรมนั้นให้ถือว่าเป็นผู้สืบสันดาน เหมือนกับบุตรที่ชอบด้วยกฎหมาย ตามความหมายแห่งประมวลกฎหมายนี้

๑ ๒
หย่าแล้ว

จะแบ่งสมบัติกันอย่างไร ?

“เมื่อแต่งงานกันเรียบร้อยแล้ว จะเกิดอะไรขึ้นต่อไปจ๊ะ”

พี่พวย ตอบเสียงดังฟังชัดมาแต่ไกลเลยว่า “ก็ฮันนี่มันใจจะฉันทริยมแผนการตีมน้ำผึ้ง พระจันทร์ที่ฝรั่งเศสไว้แล้วนะแม่จะยังหาตัวเจ้าบ่าวหรือมิสเตอร์ลิงไม่ได้ก็เถอะ”

“โอ๊ย ไม่ใช่ เอิ้มคุณพี่พวยของเราจริง ๆ ไปตีมน้ำผึ้งป่าเดือนห้าแถวราชบุรีก่อนดีมัยจ๊ะ”

จริง ๆ แล้ว พ่อหนุ่มสาวแต่งงานกัน คำก็จะเรียกกันว่าเป็นทองแผ่นเดียวกันแล้ว ก็ต้องสร้างระบบทรัพย์สินร่วมกันขึ้นมา ถ้ามีแต่ปล่อยให้ตัวใครตัวมันต่างคนต่างหาชนิดไม่เหลือวแลอีกฝ่ายก็เห็นที่ชีวิตคู่จะไปไม่รอดเป็นแน่แท้ค่ะ กฎหมายเขาเลยแบ่งสมบัติแบ่งทรัพย์สินของคุณสามีและคุณภรรยาออกเป็น 2 กอง

กองแรก เรียกว่าสินส่วนตัว คุณสามีและคุณภรรยาแต่ละฝ่ายย่อมมีอำนาจในการทรัพย์สินนั้นได้โดยลำพัง ได้แก่ ทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนแต่งงาน เครื่องใช้ไม่สอยส่วนตัว เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับกาย หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพ ตลอดจนทรัพย์สินที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างแต่งงานโดยการรับมรดกหรือโดยการให้เสนหา และของหมั้นที่ชายมอบให้แก่หญิง

ทรัพย์สินอื่นที่ได้ขายหรือซื้อมาโดยสินส่วนตัว เช่น นำเงินส่วนตัวไปซื้อที่ดินมา ที่ดินก็ยังคงเป็นสินส่วนตัว หรือนำที่ดินที่ได้รับมรดกไปขาย เงินนั้นก็ยังคงเป็นสินส่วนตัว ไม่ได้เปลี่ยนเป็นสินสมรสจึงไม่ต้องแบ่งให้อีกฝ่ายแต่อย่างใด

ทรัพย์สินที่เป็นสินส่วนตัว ย่อมเป็นสิทธิเด็ดขาดของฝ่ายนั้นที่จะมีสิทธิอำนาจที่จะจัดการทรัพย์สินนั้นได้โดยลำพัง ไม่ต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายก่อน

กองที่สอง เรียกว่า สินสมรส เป็นเจ้าของร่วมกันต่างคนต่างมีส่วนเท่า ๆ กันคนละครึ่ง ได้แก่ ทรัพย์สินที่ได้มาระหว่างแต่งงาน เช่น เงินเดือน โบนัส บ้านเหิงบ้านญาติ เงินชดเชยค่าหุ้น หรือได้มาระหว่างสมรสโดยพินัยกรรมหรือรับการให้ที่ระบุให้เป็นสินสมรส ดอกผลของสินส่วนตัว เงินปันผล ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารค่ะ

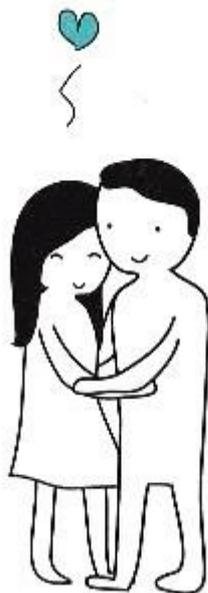
การจัดการสินสมรสในเรื่องทั่วไปสามีหรือภริยาก็สามารถจัดการได้โดยลำพังเลยนะคะ แต่ถ้าเป็นการจัดการสินสมรสในเชิงจำหน่ายไปซึ่งสิทธิหรือกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญนั้น จะทำได้ต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งก่อน หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฝ่าฝืนกระทำไปโดยลำพังฝ่ายเดียว หรือไม่ได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายคู่สมรสฝ่ายนั้นก็อาจฟ้องขอให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมนั้นได้

พ่อตาแม่ยายบางคนไม่กล้ายกสมบัติให้ลูกสาว เพราะว่าเมื่อยกให้ไปแล้วลูกเขยตัวดีจะมีสิทธิในทรัพย์สินนั้นด้วย แล้วเอาไปขายให้คนอื่นแบบนี้ถือเป็นการเอาใจฉ้อโกงเลยล่ะ เพราะจริง ๆ แล้วการยกให้เป็นเรื่องเฉพาะตัวโดยแท้ของ ๆ ใคร ก็ของ ๆ คนนั้น ไม่ได้เปลี่ยนสภาพเป็นสินสมรสแต่ประการใด ดังนั้น ยิ่งเสียลูกเขยที่ไม่มีสิทธิจะเอาไปจำหน่ายจ่ายแจกให้ใครเขานะคะวางใจไปได้เพราะหนึ่งค่ะ

ข้าวของเงินทองเป็นของนอกกาย ก็อย่ามัวแต่ให้ความสำคัญกับมันมากเกินไปจนหลงลืมความรู้สึกภายในจิตใจของอีกฝ่ายหนึ่งด้วยนะคะ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือการรักและดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกันค่ะ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1470 ทรัพย์สินระหว่างสามีภริยา นอกจากที่ได้แยกไว้เป็นส่วนด้วยอ้อมเป็นสินสมรส

มาตรา 1471 สินส่วนตัวได้แก่ทรัพย์สิน

(1) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีอยู่ก่อนสมรส

(2) ที่เป็นเครื่องใช้สอยส่วนตัว เครื่องแต่งกาย หรือเครื่องประดับกายตามควรแก่ฐานะ หรือเครื่องมือเครื่องใช้ที่จำเป็นในการประกอบอาชีพหรือวิชาชีพของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

(3) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยการรับมรดกหรือโดยการให้โดยเสน่หา

(4) ที่เป็นของหมั้น

มาตรา 1472 สินส่วนตัวนั้น ถ้าได้แลกเปลี่ยนเป็นทรัพย์สินอื่นก็ดี ซื้อทรัพย์สินอื่นมาก็ดี หรือขายได้เป็นเงินมาก็ดี ทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่ได้มานั้นเป็นสินส่วนตัว

สินส่วนตัวที่ถูกทำลายไปทั้งหมดหรือแต่บางส่วน แต่ได้ทรัพย์สินอื่นหรือเงินมาทดแทน ทรัพย์สินอื่นหรือเงินที่ได้มานั้นเป็นสินส่วนตัว

มาตรา 1473 สินส่วนตัวของคู่สมรสฝ่ายใดให้ฝ่ายนั้นเป็นผู้จัดการ

มาตรา 1474 สินสมรสได้แก่ทรัพย์สิน

(1) ที่คู่สมรสได้มาระหว่างสมรส

(2) ที่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้มาระหว่างสมรสโดยพินัยกรรมหรือโดยการให้เป็นหนังสือเมื่อพินัยกรรม หรือหนังสือยกให้ระบุว่าเป็นสินสมรส

(3) ที่เป็นดอกผลของสินส่วนตัว

ถ้ากรณีเป็นที่สงสัยว่าทรัพย์สินอย่างหนึ่งเป็นสินสมรสหรือไม่ ให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นสินสมรส

สามีแอบยกคอนโดให้กิ๊ก
จะเอาคืนได้หรือไม่ ?

คุณโมแอบไปสืบทราบมาว่าคุณนี่ตสามีตัวดีแอบไปมีกิ๊กเป็นน้องพริตตี้รัถยี่ห้อยิ่งคุณโมถึงกับผงะหงายผิง เมื่อพบว่าคุณนี่ตนอกใจอย่างเดียวไม่ว่า ยังแอบยกคอนโดให้เงินส่งเสียน้องกิ๊กอีกต่างหาก นอกจากเสียสามีแล้วยังเสียทรัพย์สินอีกต่างหาก หนอยแน่สวมเขาฉันทรอ ตายชะเถอะงานนี้เอาของฉันทคืนมา !!!!!

หากเป็นทรัพย์สินส่วนตัวของคุณ คุณสามารถทำอะไรก็ได้ตามใจชอบ จะปาทิ้ง ยกให้กิ๊ก แจกชาวบ้านก็เรื่องของคุณ ไม่มีใครว่าอะไรคุณได้ (เฉพาะตามกฎหมายนะคะ ส่วนทางข้อเท็จจริงคุณภรรยาที่บ้านจะว่ายังไงก็อีกเรื่อง) แต่ถ้าเผอิญว่าทรัพย์สินนั้นไม่ใช่ของคุณเพียงคนเดียว คุณจะทำอะไรโดยไม่ปรึกษาอีกฝ่ายก่อนมันก็จะดูไม่เป็นธรรมนัก ยิ่งถ้าเป็นเรื่องสำคัญด้วยแล้วก็ย่อมมีผลผูกพันทรัพย์สินนั้นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ก่อตั้งหรือกระทำให้สิ้นสุดลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัย สิทธิเหนือพื้นดิน สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

ให้กู้ยืมเงิน

นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

ให้โดยเสน่หา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะและครอบครัวเพื่อการกุศลเพื่อการสังคมหรือตามหน้าที่ทำจรรยา

ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการ

ประนีประนอมยอมความ

ขาย แลก เปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนองซึ่งอสังหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

เอาเป็นว่าเมื่อนิติกรรมเกี่ยวกับสินสมรสที่จะทำนั้นมันเข้าข้อใดข้อหนึ่งในแปดข้อข้างต้น กฎหมายจะห้ามทำไว้ก่อน คุณสามีภริยาจะต้องจัดการร่วมกัน ต่อให้ท่านคิดตืออยากนำทรัพย์สินไปหาผลประโยชน์งอกเงยยิ่งยิ่งขึ้นไป อีกฝ่ายเขาต้องให้ความยินยอมหรือลงชื่อร่วมด้วยจึงจะมีผลผูกพัน

การให้ความยินยอมนี้จะให้ความยินยอมแต่ลมปากแบบผ่านมาและผ่านไปไม่ได้นะคะ เต็มจะมาเถียงกันทีหลัง ฉันทไม่เคยพูดอย่างนั้น ผมไม่เคยตกลงอย่างนี้ เมื่อเป็นนิติกรรมที่จะต้องทำเป็นหนังสือหรือทำเป็นหนังสือและจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น การขายที่ดิน การยกบ้านให้คนอื่น การให้กู้ยืมเงิน การให้เช่าบ้านเกินสามปี การทำสัญญาประนีประนอมยอมความ ฯลฯ นิติกรรมพวกนี้การให้ความยินยอมก็ต้องทำเป็นหนังสือด้วย จะได้มีหลักฐานเกิดจู้ ๆ พลิกคลื่นขึ้นมาจะได้เอาหนังสือมายืนยันเลย ว่านี่ใจจำลายมือตัวเองไม่ได้หรอกจ๊ะ

หรือไม่บางทีคนเราบางทีนี่ก็แปลก พอตืออยากจะทำอะไรดี ๆ พุดเท่าไรอีกฝ่ายก็ไม่ยอม ยืนยัน นังยัน นอนยันว่ายังไง ก็ไม่ยอมลงชื่อโดยไม่มีเหตุผล หรือไม่อยู่ในสภาพที่อาจให้ความยินยอมได้ เช่น สลบไม่ได้สตินอนเป็นเจ้าหญิงเจ้าชายนิทรา เป็นคนวิกลจริต แล้วที่นี้อยู่ในสภาพเด็ดลือกจะทำยังไงละคะ

ทางออกของปัญหานี้ คือ คุณต้องร้องขอให้ศาลอนุญาตแทน เพื่อให้ศาลได้พิจารณาเหตุผล ช่างน้ำหนักผลดีผลเสียเสียก่อนว่าควรจะทำนิติกรรมนั้นหรือเปล่า จะเป็นการทำให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียเปรียบหรือไม่ หากศาลท่านเห็นดีเห็นงามด้วยแล้ว ท่านก็จะสั่งอนุญาตให้ทำได้สบายบรื้อออออ.....คะ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1476 สามีและภริยาต้องจัดการสินสมรสร่วมกันหรือได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง
ในกรณีดังต่อไปนี้

(1) ขาย แลกเปลี่ยน ขายฝาก ให้เช่าซื้อ จำนอง ปลดจำนอง หรือโอนสิทธิจำนองซึ่ง
อสังหาริมทรัพย์หรือสังหาริมทรัพย์ที่อาจจำนองได้

(2) ก่อตั้งหรือกระทำให้สุดสิ้นลงทั้งหมดหรือบางส่วนซึ่งภาระจำยอม สิทธิอาศัยสิทธิเหนือพื้นดิน
สิทธิเก็บกิน หรือภาระติดพันในอสังหาริมทรัพย์

(3) ให้เช่าอสังหาริมทรัพย์เกินสามปี

(4) ให้กู้ยืมเงิน

(5) ให้โดยเสนาหา เว้นแต่การให้ที่พอควรแก่ฐานะานุรูปของครอบครัวเพื่อการกุศลเพื่อการสังคม
หรือตามหน้าที่ธรรมจรรยา

(6) ประนีประนอมยอมความ

(7) มอบข้อพิพาทให้อนุญาตตุลาการวินิจฉัย

(8) นำทรัพย์สินไปเป็นประกันหรือหลักประกันต่อเจ้าพนักงานหรือศาล

การจัดการสินสมรสนอกจากกรณีที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง สามีหรือภริยาจัดการได้โดยมิต้องได้รับ
ความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่ง

มาตรา 1476/1 สามีและภริยาจะจัดการสินสมรสให้แตกต่างไปจากที่บัญญัติไว้ในมาตรา 1476
ทั้งหมดหรือบางส่วนได้ก็ต่อเมื่อได้ทำสัญญาก่อนสมรสไว้ตามที่บัญญัติในมาตรา 1465 และมาตรา 1466
ในกรณีดังกล่าวนี้ การจัดการสินสมรสให้เป็นไปตามที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรส

ในกรณีที่สัญญาก่อนสมรสระบุการจัดการทรัพย์สินไว้แต่เพียงบางส่วนของมาตรา 1476
การจัดการสินสมรสนอกจากที่ระบุไว้ในสัญญาก่อนสมรสให้เป็นไปตามมาตรา 1476

มาตรา 1477 สามีภริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวน
บำรุงรักษาสินสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สินสมรส หนี้อันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือ
ว่าเป็นหนี้ที่สามีภริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน

มาตรา 1478 เมื่อฝ่ายใดต้องให้ความยินยอมหรือลงชื่อกับอีกฝ่ายหนึ่งในเรื่องจัดการทรัพย์สินแต่
ไม่ให้ความยินยอมหรือไม่ยอมลงชื่อโดยปราศจากเหตุผล หรือไม่อยู่ในสภาพที่อาจให้ความยินยอมได้ อีกฝ่าย
หนึ่งอาจร้องขอต่อศาลให้สั่งอนุญาตแทนได้

มาตรา 1479 การใดที่สามีหรือภริยากระทำ ซึ่งต้องรับความยินยอมร่วมกันและถ้าการนั้นมี
กฎหมายบัญญัติให้ทำเป็นหนังสือหรือให้จดทะเบียนต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ความยินยอมนั้นต้องทำเป็นหนังสือ

มาตรา 1480 การจัดการสินสมรสซึ่งต้องจัดการร่วมกันหรือต้องได้รับความยินยอมจากอีกฝ่ายหนึ่งตามมาตรา 1476 ถ้าคู่สมรสฝ่ายหนึ่งได้ทำนิติกรรมไปแต่เพียงฝ่ายเดียวหรือโดยปราศจากความยินยอมของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งอาจฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมนั้นได้ เว้นแต่คู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบันแก่นิติกรรมนั้นแล้ว หรือในขณะที่ทำนิติกรรมนั้นบุคคลภายนอกได้กระทำโดยสุจริตและเสียค่าตอบแทน

การฟ้องให้ศาลเพิกถอนนิติกรรมตามวรรคหนึ่งห้ามมิให้ฟ้องเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ารู้เหตุอันเป็นมูลให้เพิกถอนหรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่ได้ทำนิติกรรมนั้น

แต่งงานกลางวันได้จริงหรือ ?

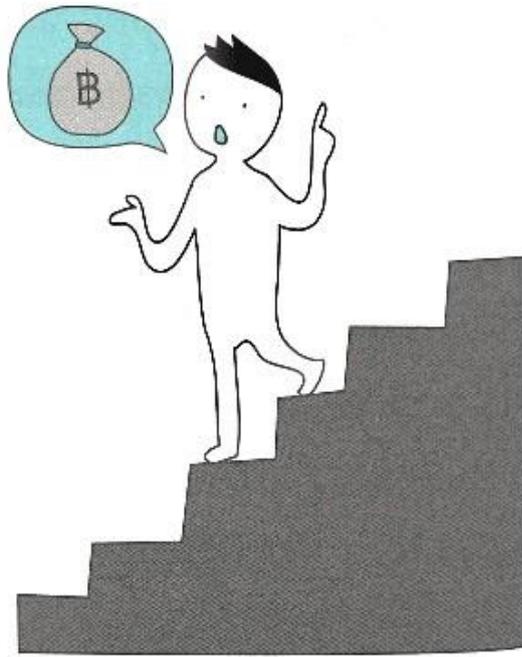
“ไม่ค่ะ คุณพ่อ ยังไงหนูก็ไม่แต่ง”

“ทำไมล่ะ พี่นพเคাঁก็ดีทุกอย่าง พ่ออุตล่ำห้หมั้นหมายไว้ตั้งแต่เราสองคนยังเป็นเด็ก ๆ แล้วทำตามใจพ่อสักครั้งเถอะ นะลูกนะ”

“พี่เคাঁไม่ได้รักหนู หนูเองก็ไม่รักพี่เคাঁ คุณพ่อกลับคุณลุงจับคู่คลุมถุงชนทั้ง ๆ ที่เราไม่ได้รักกันเนี่ยนะคะ”

“ยัยฝนยังงี้เธอก็ต้องแต่ง คุณพ่อครับถึงเวลาต้องบอกความจริงให้น้องรู้แล้วละครับ เเธอยากรู้ใช่ไหมว่าทำไมพ่อถึงอยากให้เธอแต่งงานกับคนตระกูลนั้น หนักหนา เพราะบ้านเรากำลังมีปัญหา นะสิ ธุรกิจของเรากำลังวิกฤตหนักขนาดขาดทุนหลายร้อยล้าน ครอบครัวเรากำลังจะล้มละลายอยู่แล้ว หากเธอไม่ยอมแต่ง ถึงเวลานั้นเธอก็คงไม่มีสิทธิ์เป็นคุณหนูใช้ชีวิตสบาย ๆ แบบนี้หรอกนะ ทีนี้เข้าใจหรือยัง ว่าทำไมพ่อถึงต้องฝืนใจบังคับให้เธอแต่งงานกับไอ้นพนั้น”

การแต่งงานที่เกิดจากความรักที่บริสุทธิ์และจริงใจของคนสองคนเป็นเรื่องที่น่าชื่นชมยินดีค่ะ แต่เข่าว่ามันกลับไม่ใช่เป็นแบบนี้เสมอไปนะคะ บางคนกลับหวังแต่งงานเพื่อรวยทางลัดก็มี หวังสมบัติ ฟ้าสถานก็มี มีทุกรูปแบบร้อยแปดพันเก้า รวมไปถึงการแต่งงานเพื่อหวังหลังนี้

คนทั่วไปอาจเข้าใจว่า เมื่อตกลงปลงใจแล้ว ล่มหัวจมท้ายกันแล้ว ทรัพย์สินหนี้สินทั้งหลาย จะต้องเป็นของคู่สมรสทั้งคู่ในทุก ๆ อย่าง จริง ๆ มันก็มีส่วนถูกอยู่บ้างเหมือนกัน แต่มันก็ไม่ใช่ทั้งหมดค่ะ

เรื่องทรัพย์สินสมบัติ สินสมรส สินส่วนตัวเรา กล่าวโดยละเอียดกันไปแล้ว แต่ไอ้ปัญหาเรื่องนี้สินนี้สิก็ไม่ใช่เรื่องเล่น ๆ เช่นเดียวกันค่ะ กฎหมายจึงได้กำหนดระบบหนี้สินของคู่สมรสไว้ทำนองเดียวกับสินสมรสและสินส่วนตัว โดยแบ่งเป็นหนี้ร่วมและหนี้ส่วนตัวค่ะ

หนี้ส่วนตัว ได้แก่ หนี้พวกที่เกิดก่อนแต่งงานหรือถ้าหนี้มันเกิดหลังแต่งงานไปแล้ว แต่ทำเพื่อประโยชน์ของตนฝ่ายเดียวโดยอีกฝ่ายไม่ได้รับรู้รับทราบด้วยแล้วอย่างนี้จะให้อีกฝ่ายมารับผิดชอบด้วยมันก็คงไม่แฟร์จริงมัยคะ หนี้ของใครก็หนี้ของคนนั้น ฝ่ายไหนเป็นผู้ก่อหนี้ ฝ่ายนั้นก็ต้องรับผิดชอบต่อเจ้าหนี้เป็นการส่วนตัว การชำระหนี้ก็จะต้องนำสินส่วนตัวไปใช้คือก่อน หากยังขาดอยู่อีกจึงจะบังคับเอากับสินสมรส ครึ่งหนึ่งอันเป็นส่วนที่ตนมีสิทธิ์เท่านั้น หากยังไม่พออีกจะก้าวล่วงบังคับไปถึงสินสมรสและสินส่วนตัวในส่วนที่เป็นของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ลองดูตามภาพค่ะ

หนี้ร่วม ได้แก่ หนี้ที่เกิดหลังแต่งงานไปแล้วและเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการจัดการบ้านเรือน สิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัว การอุปการะเลี้ยงดู ค่าใช้จ่ายในบ้าน ค่าเทอมลูก ค่ารักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัว ตลอดจนหนี้ที่สามีภริยาต้องช่วยกันจ่าย หนี้เกี่ยวกับสินสมรส ช่วยกันซื้อบ้านซื้อรถ กู้ร่วมกัน หรือ แม้แต่หนี้ที่สามีหรือภรรยาก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ของตนฝ่ายเดียว แต่อีกฝ่ายได้ยอมให้สัตยาบันและการเป็นหนี้ร่วมของคุณสมรสได้เหมือนกันทั้งสองฝ่ายจึงต้องร่วมกันรับผิดชอบแม้ว่าไม่ได้ลงลายมือชื่อในสัญญาด้วยก็ตาม การบังคับชำระหนี้จึงสามารถเอาจากสินสมรสและสินส่วนตัวได้ทั้งหมดจะมาเกี่ยวกันจ่ายไม่ได้นะคะ ดังนั้นเจ้าหนี้ก็บังคับเอาจากสินเอาจากทรัพย์สินได้ทุกอย่างทั้งสินสมรสและสินส่วนตัว

ดังนั้น หนี้ที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับจัดการของครอบครัวก็ดี หรือหนี้ของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งที่มีติดมาตั้งแต่ก่อนแต่งงาน อย่าหวังว่าการแต่งงานกับคนรวย ๆ แล้วจะช่วยล้างหนี้ให้ได้นะคะ (เว้นแต่อีกฝ่ายเขาจะเต็มใจใช้หนี้ให้แทน) คิดผิดต้องคิดใหม่แล้วค่ะ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1477 สามีมักริยาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีสิทธิฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีเกี่ยวกับการสงวนบำรุงรักษา สิ้นสมรส หรือเพื่อประโยชน์แก่สิ้นสมรส หนี้อันเกิดแต่การฟ้อง ต่อสู้ หรือดำเนินคดีดังกล่าว ให้ถือว่าเป็นหนี้ ที่สามีมักริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน

มาตรา 1482 ในกรณีที่สามีมักริยาที่มีอำนาจจัดการสิ้นสมรสแต่ฝ่ายเดียวคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่งก็ยังมี อำนาจจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวตามสมควรแก่อัตภาพได้ ค่าใช้จ่ายในการนี้ย่อม ผูกพันสิ้นสมรสและสินส่วนตัวของทั้งสองฝ่าย

มาตรา 1488 ถ้าสามีมักริยาต้องรับผิดชอบส่วนตัวเพื่อชำระหนี้ที่ก่อไว้ก่อนหรือระหว่างสมรส ให้ชำระหนี้ นั้นด้วยสินส่วนตัวของฝ่ายนั้นก่อน เมื่อไม่พอจึงให้ชำระด้วยสิ้นสมรสที่เป็นส่วนของฝ่ายนั้น

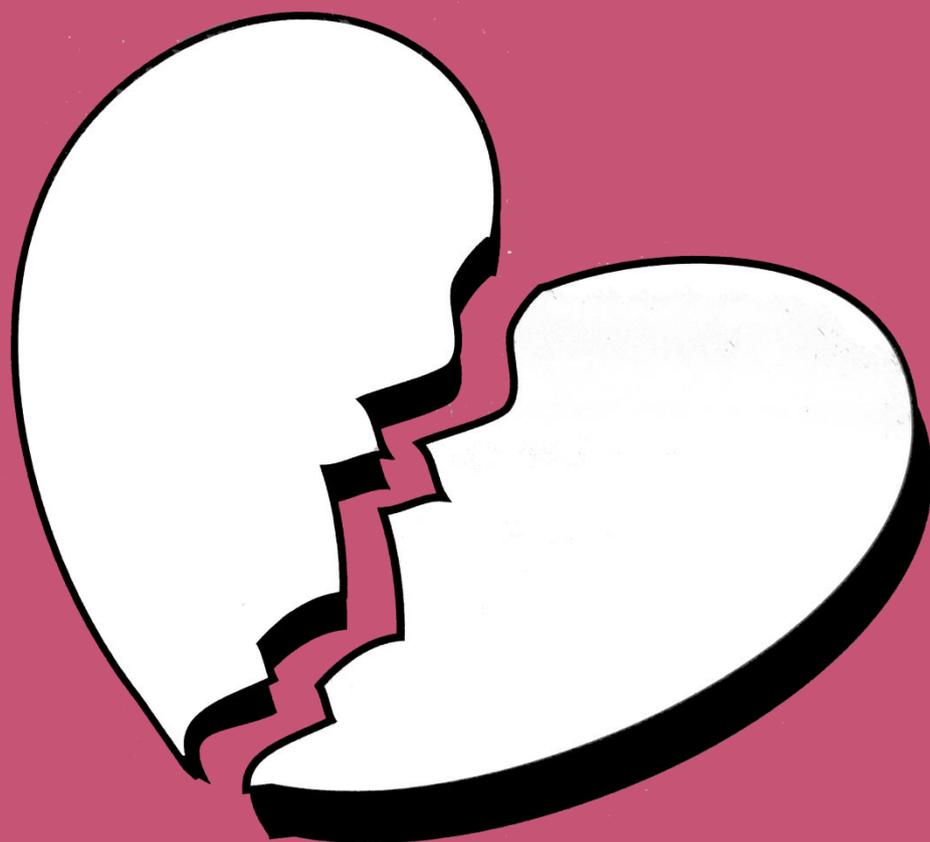
มาตรา 1489 ถ้าสามีมักริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกัน ให้ชำระหนี้ นั้นจากสิ้นสมรสและสินส่วนตัวของ ทั้งสองฝ่าย

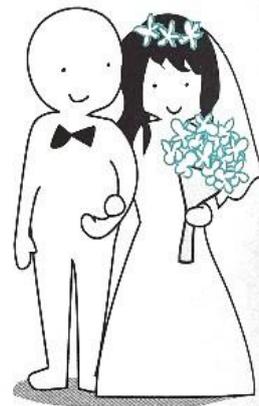
มาตรา 1490 หนี้ที่สามีมักริยาเป็นลูกหนี้ร่วมกันนั้นให้รวมถึงหนี้ที่สามีมักริยาก่อให้เกิดขึ้น ในระหว่างสมรสดังต่อไปนี้

- (1) หนี้เกี่ยวกับการจัดการบ้านเรือนและจัดหาสิ่งจำเป็นสำหรับครอบครัวการอุปการะเลี้ยงดู ตลอดถึงการรักษาพยาบาลบุคคลในครอบครัวและการศึกษาของบุตรตามสมควรแก่อัตภาพ
- (2) หนี้ที่เกี่ยวข้องกับสิ้นสมรส
- (3) หนี้ที่เกิดขึ้นเนื่องจากการงานซึ่งสามีมักริยาทำด้วยกัน
- (4) หนี้ที่สามีมักริยา ก่อขึ้นเพื่อประโยชน์ตนฝ่ายเดียวแต่อีกฝ่ายหนึ่งได้ให้สัตยาบัน

ทนไม่ไหวแล้ว

อยากฟ้องหย่าได้หรือไม่ ?

.....ยามรักน้ำดื่มผักก็ว่าหวาน.....

สมัยนี้อะไร ๆ ก็เน้นแต่ความรวดเร็ว อย่างยิ่งเร็วก็ยิ่งดี อย่างที่เขาวาามาเร็ว เคมเร็ว ไปเร็ว รักของหนุ่มสาวสมัยนี้รักกันง่ายเรียนรู้กันเร็ว เร็วเสียจนบางครั้งลืมไปหรือเปล่าว่า นี่เรารู้จักตัวตนของกันและกันจริง ๆ แล้วหรือเปล่า รักกันได้สักพักก็มักหมดอายุ พอถึงจุดอิมตัวอะไร ๆ ที่เคยทนกันได้ยอมทุกอย่างเพื่อคนที่เรารัก มันก็พลิกจากหน้ามือเป็นหลังมือ ความเป็นตัวของตัวเองก็จะแสดงออกมามากขึ้น สุดท้ายก็ไปกันไม่รอด ดังนั้นก่อนตัดสินใจร่วมหอลงโรงกับใครสักคนมันไม่ใช่เรื่องเล็ก ๆ เลยนะค่ะ ควรคิดให้ละเอียดถี่ถ้วนก่อน

เป็นธรรมดา เมื่อสามมีภริยาอยู่กันไม่ได้ หมดรักกันแล้ว ทนกันไปก็โผล่บอย อยากจะเปลี่ยนใจไปเริ่มต้นชีวิตใหม่กับคนใหม่ ย่อมมีหนทางเดียวก็คือ การหย่า

ตอนการรักกันแต่งงานกันยังต้องยินยอมพร้อมใจด้วยกันทั้งสองฝ่าย ตอนเลิกกันมันก็ต้องเต็มใจทั้งสองฝ่ายเหมือนกัน ถ้าตกลงกันได้แบบนี้เรื่องราวก็จบด้วยดีต่างคนต่างแยกย้ายกันไปทางใครทางมัน

สมัยนี้จูงมือกันไปจดทะเบียนหย่าที่อำเภอหรือสำนักเขต สะดวก ง่าย และสบายมาก แต่ต้องไปด้วยตัวเองนะคะ จะฝากให้คนอื่นไปหย่าแทนมันก็คงพิลึกกึกก็้อดีแท้ แต่ถ้าเกิดทำหนังสือหย่ากันเองยังไม่ถือเป็นการหย่าที่ถูกต้องตามกฎหมายนะคะ ต้องไปจดทะเบียนหย่าที่อำเภออีกรอบถึงจะมีผลสมบูรณ์ หากอีกฝ่ายเกิดเบี้ยวไม่ยอมไปหย่าตามสัญญา เห็นทีจะต้องขึ้นโรงขึ้นศาลขอให้ศาลพิพากษาบังคับให้หย่า

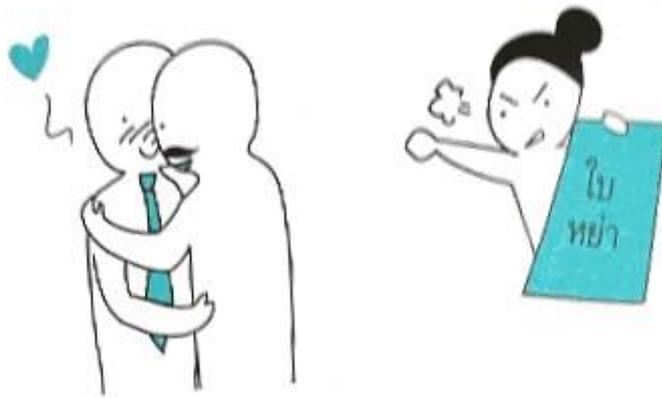
เมื่อชีวิตมันไม่ง่ายขนาดนั้น หากฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งเกิดทำยังไงไม่ยอมเลิกมาบอกยังไงเขายังรักตัวเสมอไม่เปลี่ยนแปลง ต่อให้ฟ้าจะถล่มแผ่นดินจะทลายให้ตายยังไงเราก็จะไม่เลิกกับตัวหรอก แบบนี้เห็นทีคงต้องจูงมือกันไปจดทะเบียนหย่าไม่สำเร็จแน่นอน แล้วการฟ้องหย่ามันใช้เวลาอยู่ ๆ วันไหนก็อยากหย่าก็ไปฟ้องศาลขอให้หย่าได้ตามอำเภอใจแบบนี้ไม่ได้มันต้องมีเหตุให้หย่าด้วยนะคะ

กฎหมายในเรื่องนี้ กำหนดเหตุฟ้องหย่าได้ 12 เหตุดังต่อไปนี้ค่ะ

1. พฤติกรรมชั่วจนต้องเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง ได้รับความดูถูกเกลียดชังหรือได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร
2. ทำร้ายร่างกายหรือจิตใจหรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นการร้ายแรง
3. ผิดทนต์บนที่ทำไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติ
4. สมครใจแยกกันอยู่เกินสามปี
5. ถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญหรือไปจากภูมิลำเนาเดิมหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปี
6. มีสภาพร่างกายทำให้สามีหรือภยานั้นไม่อาจร่วมประเวณี
7. ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดและ การเป็นสามีภรรยาต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร
8. ไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็น สามีหรือภริยาภริยาอย่างร้ายแรง
9. อุปการะเลี้ยงดูหรือยกย่องผู้อื่นฉันทนภรรยาหรือสามีเป็นชู้หรือมีชู้หรือร่วมประเวณีเวณีกับ ผู้อื่นเป็นอาจิดน
10. วิกลจริตมีลักษณะยากจะหายได้ตลอดมาเกินสามปีและถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันทน สามีภรรยาต่อไปไม่ได้
11. จงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี
12. เป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่งและโลกมีลักษณะเรื้อรังไม่มี ทางที่จะหายได้

เหตุหย่ามีเยอะแยะไปหมด แต่ที่เป็นอมตะนิรันกาลทุกยุคทุกสมัยหนีไม่พ้นการมีคนอื่น เธอไม่รักฉัน ฉันไม่รักเธอ เราไม่รักกัน ปัจจุบันไม่ใช่แค่สามี มีภริยาน้อย หรือภริยาแอบเล่นชู้ผู้ชายอีกต่อไปแล้ว แต่ยังรวมถึงสามียกย่องชายอื่น ภริยาหย่าก่องหญิงอื่นด้วย เป็นเพศเดียวกันก็ฟ้องหย่าได้เหมือนกัน เป็นไงละคะ กฎหมายไทยเทคโนโลยีไม่ใช้เล่น ๆ

หรือคุณสามีตัวดีแอบไปชุกก๊ก ไม่ดูคำดูดีลูกเมียที่บ้าน หอบผ้าหอบผ่อนไปอยู่กินกันที่ คอนโดแบบนี่ก็ออกจากบ้านไปซะ ชาตินี้จึงอยากกลับมาให้เห็นหน้าอีกเลย

สามีขี้เหล้าเมายา กังเหล้าทุกวันไม่มีวันหยุดราชการ แถมเมมาอย่างเดียวไม่วยังมาขอตั้งค
ฉันอีก ไม่ให้ก็ทุบตีทำร้าย ทั้งเตะทั้งต่อยทุบตีบ ๆ นึกว่าคุณภริยาเป็นกระสอบทรายหายใจได้หรือยัง
อย่างนี้ ก็ไปแต่งงานกับเหล่าเสียเถอะ

เป็นพวกปากร้ายชอบพูดคำพรูสวาทคำที่เจ็บแสบแปลบ ๆ ถึงกลางทรวงแค่นั้นยังไม่พอยัง
ท้าวความถึงโคตรเหง้าวงศ์ตระกูล บรรพบุรุษขุดขึ้นมาจากหลุมพุดจาหมิ่นประมาทเหยียดหยามไม่ให้เกียรติ
ไร้สกุลรุนชาติเช่นนี้ ก็ไม่จำเป็นต้องทนเหมือนกันคะ

เป็นโรคติดต่ออันตรายร้ายแรง โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรคที่ติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ติดเอดส์
เข้าบ้าน เรื่องอะไรจะอยู่ให้เก๊กซิม ม่องเท่งละคะ

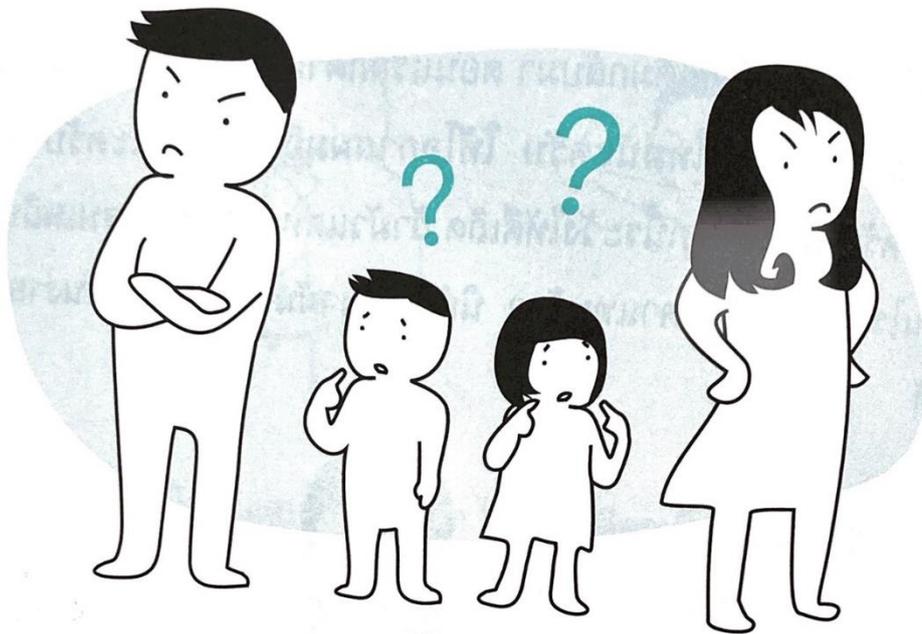
หรือสามีเกิดนิสัยเดิมกลับมา ตอนแรกตามง้อขอคืนดี สันยงสัญญาชะดิบดี ผมจะเป็นคนใหม่ นะครับ ให้โอกาสผมอีกสักครั้ง นะครับ ผมรักคุณคนเดียว นะครับ คำพูดพวกนี้ระวังให้ตึงเครียด ถ้ามีแต่หลงคำหวานจนเพลินใจ เดียวเดียวไม่ทันไร ก็ได้กินน้ำตาแทนข้าว นิสัยคนเราไม่ได้เปลี่ยนกันง่าย ๆ นะ จะบอกให้

เมื่อมีการหย่ากันโดยถูกต้องตามกฎหมายแล้ว เรื่องยุ่งๆ ยังไม่จบแค่นั้น หรอกนะคะ เรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ ก็จะต้องมีการแบ่งแยกทรัพย์สินสมรส - สินส่วนตัว ที่ทำมาหาได้ของทั้งสองฝ่าย ทรัพย์สินนี้สินร่วมกันก็ต้องแบ่งกันไปคนละครึ่ง

และหากคุณผู้ชายเป็นคนหารายได้เลี้ยงครอบครัวคนเดียว คุณผู้หญิงพอแต่งงานก็ลาออกจากงานเดิมมาทำหน้าที่เป็นแม่บ้านที่ดี เลี้ยงลูกและดูแลงานบ้านเพียงอย่างเดียว โดยไม่มีรายได้อื่นและการหย่ากันเป็นความผิดของคุณสามีฝ่ายเดียว ฝ่ายหญิงมีสิทธิเรียกร้องให้ฝ่ายชายรับผิดชอบค่าเลี้ยงชีพของตนได้ เพราะเหตุที่ตนไม่มีรายได้เพียงพอจากทรัพย์สินหรือการทำงานที่เคยทำอยู่

แต่ทั้งนี้จะต้องฟ้องหรือฟ้องแย้งไปในคดีหย่ากันด้วย หากไม่เช่นนั้นแล้วสิทธิดังกล่าวย่อมเป็นอันหมดไปจะมาเรียกร้องในภายหลังอีกไม่ได้ แล้วก็ไม่ใช่ว่าจะต้องจ่ายค่าเลี้ยงชีพไปตลอดนะคะ หากฝ่ายหญิงซึ่งได้รับค่าครองชีพเกิดสมรสใหม่กับคนอื่นไปแล้วสิทธิรับค่าเลี้ยงชีพก็สิ้นสุดไปด้วยเหมือนกัน

เมื่อคุณสามีและคุณภริยาตัดสินใจหย่ากัน โดยที่ทั้งคู่มีบุตรเป็นโซ่ทองของใจอยู่ด้วยความผูกพันเป็นพ่อแม่ลูกก็ไม่ได้สิ้นสุดตามไปด้วยแต่ประการใดนะค่ะ ด้วยเหตุนี้จึงต้องมีการตกลงกันว่าลูกจะอยู่กับใคร ใครจะเป็นคนเลี้ยงดู ใครจะเป็นคนออกค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนเท่าใด เป็นเวลาที่ปี เหล่านี้จะต้องระบุไว้ในบันทึกแนบท้าย ทะเบียนหย่าให้เรียบร้อยด้วยค่ะ

และหากตกลงกันไม่ได้ ไม่ว่าจะป็นศึกษาชิงลูกหรือศึกษาชิงลูกก็ตาม ศาลท่านก็จะเป็นผู้พิจารณาโดยคำนึงถึงความผาสุกและประโยชน์ของเด็กเป็นที่ตั้ง เพื่อชี้ขาดว่าฝ่ายใดควรเป็นผู้มีอำนาจปกครองบุตรคนนั้น หรือจะถอนอำนาจปกครองบุตรคนนั้นก็ได้ หากเห็นว่าบุคคลนั้นไม่เหมาะสมที่จะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตร หรือแม้ต่อมาเกิดผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรประพฤตินไม่สมควร หรือมีพฤติการณ์ภายหลังเปลี่ยนแปลงไปศาลท่านก็มีอำนาจเปลี่ยนตัวผู้ใช้อำนาจปกครองได้เช่นกัน

เพราะฉะนั้นมันเต็มความรักความห่วงใยให้แก่กันและกัน มาช่วยกันสร้างครอบครัวให้อบอุ่นสร้างสังคมแห่งความสุขอย่างหย่ากันเลยทีเดียวที่สุดค่ะ

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 1514 การหย่านั้นจะทำได้แต่โดยความยินยอมของทั้งสองฝ่ายหรือโดยคำพิพากษาของศาล

การหย่าโดยความยินยอมต้องทำเป็นหนังสือและมีพยานลงลายมือชื่ออย่างน้อยสองคน

มาตรา 1515 เมื่อได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายนี้ การหย่าโดยความยินยอมจะสมบูรณ์ต่อเมื่อสามีและภริยาได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว

มาตรา 1516 เหตุฟ้องหย่ามีดังต่อไปนี้

(1) สามีอุกการะเลียงดูหรือยกย่องหญิงอื่นฉันทริยาหรือภริยามิซู้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้
(2) สามีหรือภริยาประพฤติชั่ว ไม่ว่าจะความประพฤติชั่วนั้นจะเป็นความผิดอาญาหรือไม่ ถ้าเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่ง

(ก) ได้รับความอับอายขายหน้าอย่างร้ายแรง

(ข) ได้รับความดูถูกเกลียดชังเพราะเหตุที่คงเป็นสามีหรือภริยาของฝ่ายที่ประพฤติชั่วอยู่ต่อไปหรือ

(ค) ได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควร ในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันทริยามาคำนี้ประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(3) สามีหรือภริยาทำร้าย หรือทรมาณร่างกายหรือจิตใจ หรือหมิ่นประมาทหรือเหยียดหยามอีกฝ่ายหนึ่งหรือบุพการีของอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งนี้ ถ้าเป็นการร้ายแรง อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(4) สามีหรือภริยาจงใจละทิ้งร้างอีกฝ่ายหนึ่งไปเกินหนึ่งปี อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(4/1) สามีหรือภริยาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก และได้ถูกจำคุกเกินหนึ่งปีในความผิดที่อีกฝ่ายหนึ่งมิได้มีส่วนก่อให้เกิดการกระทำความผิดหรือยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้นด้วย และการเป็นสามีภริยากันต่อไปจะเป็นเหตุให้อีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนเกินควรอีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(4/2) สามีและภริยาสมัคใจแยกกันอยู่เพราะเหตุที่ไม่อาจอยู่ร่วมกันฉันทริยาได้โดยปกติสุขตลอดมาเกินสามปี หรือแยกกันอยู่ตามคำสั่งของศาลเป็นเวลาเกินสามปี ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(5) สามีหรือภริยาถูกศาลสั่งให้เป็นคนสาบสูญ หรือไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่เป็นเวลาเกินสามปีโดยไม่มีใครทราบแน่ชัดว่าเป็นตายร้ายดีอย่างไร อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(6) สามีหรือภริยาไม่ให้ความช่วยเหลืออุปการะเลี้ยงดูอีกฝ่ายหนึ่งตามสมควรหรือทำการเป็นปฏิปักษ์ต่อการที่เป็นสามีหรือภริยากันอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ถ้าการกระทำนั้นถึงขนาดที่อีกฝ่ายหนึ่งเดือดร้อนเกินควรในเมื่อเอาสภาพ ฐานะและความเป็นอยู่ร่วมกันฉันทริยามาคำนี้ประกอบ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(7) สามีหรือภริยาวิกลจริตตลอดมาเกินสามปี และความวิกลจริตนั้นมีลักษณะยากจะหายได้ กับทั้งความวิกลจริตถึงขนาดที่จะทนอยู่ร่วมกันฉันสามีภริยาต่อไปไม่ได้ อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(8) สามีหรือภริยาผิดทัณฑ์บนที่ทำให้ไว้เป็นหนังสือในเรื่องความประพฤติอีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

(9) สามีหรือภริยาเป็นโรคติดต่ออย่างร้ายแรงอันอาจเป็นภัยแก่อีกฝ่ายหนึ่งและโรคมึลักษณะเรื้อรังไม่มีทางที่จะหายได้ อีกฝ่ายหนึ่งนั้นฟ้องหย่าได้

(10) สามีหรือภริยามีสภาพร่างกาย ทำให้สามีหรือภริยานั้นไม่อาจร่วมประเวณีได้ตลอดกาล อีกฝ่ายหนึ่งฟ้องหย่าได้

มาตรา 1520 ในกรณีหย่าโดยความยินยอม ให้สามีหรือภริยาทำความตกลงเป็นหนังสือว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ถ้ามิได้ตกลงกันหรือตกลงกันไม่ได้ให้ศาลเป็นผู้ชี้ขาด

ในกรณีหย่าโดยคำพิพากษาของศาล ให้ศาลซึ่งพิจารณาคดีฟ้องหย่านั้นชี้ขาดด้วยว่าฝ่ายใดจะเป็นผู้ใช้อำนาจปกครองบุตรคนใด ในการพิจารณาชี้ขาดถ้าศาลเห็นว่ามีเหตุที่จะถอนอำนาจปกครองของคู่สมรส นั้นได้ตามมาตรา 1582 ศาลจะถอนอำนาจปกครองของคู่สมรสและสั่งให้บุคคลภายนอกเป็นผู้ปกครองก็ได้ ทั้งนี้ ให้ศาลคำนึงถึงความผาสุกและประโยชน์ของบุตรนั้นเป็นสำคัญ

มาตรา 1521 ถ้าปรากฏว่าผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองตามมาตรา 1520 ประพฤติตนไม่สมควร หรือภายหลังพฤติการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไป ศาลมีอำนาจสั่งเปลี่ยนตัวผู้ใช้อำนาจปกครองหรือผู้ปกครองโดยคำนึงถึงความผาสุกและประโยชน์ของบุตรเป็นสำคัญ

มาตรา 1523 เมื่อศาลพิพากษาให้หย่ากันเพราะเหตุตามมาตรา 1516 (1) ภริยาหรือสามีมียสิทธิได้รับค่าทดแทน จากสามีหรือภริยาและจากหญิงอื่นหรือชู้ แล้วแต่กรณี

สามีจะเรียกค่าทดแทนจากผู้ซึ่งล่วงเกินภริยาไปในการทำงานชู้สาวก็ได้ และภริยาจะเรียกค่าทดแทนจากหญิงอื่นที่แสดงตนโดยเปิดเผยเพื่อแสดงว่าตนมีความสัมพันธ์กับสามีในการทำงานชู้สาวก็ได้

ถ้าสามีหรือภริยายินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้อีกฝ่ายหนึ่งกระทำการตามมาตรา 1516 (1) หรือให้ผู้อื่นกระทำการตามวรรคสอง สามีหรือภริยานั้นจะเรียกค่าทดแทนไม่ได้

มาตรา 1526 ในคดีหย่า ถ้าเหตุแห่งการหย่าเป็นความผิดของคู่สมรสฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งแต่ฝ่ายเดียว และการหย่านั้นจะทำให้อีกฝ่ายหนึ่งยากจนลง เพราะไม่มีรายได้พอจากทรัพย์สินหรือจากการงานตามที่เคยทำอยู่ระหว่างสมรส อีกฝ่ายหนึ่งนั้นจะขอให้ฝ่ายที่ต้องรับผิดชอบค่าเลี้ยงชีพให้ได้ ค่าเลี้ยงชีพนี้ศาลอาจให้เพียงใดหรือไม่ให้ก็ได้ โดยคำนึงถึงความสามารถของผู้ให้และฐานะของผู้รับและให้นำบทบัญญัติมาตรา 1598/39 มาตรา 1598/40 และมาตรา 1598/41 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 1528 ถ้าฝ่ายที่รับค่าเลี้ยงชีพสมรสใหม่ สิทธิรับค่าเลี้ยงชีพย่อมหมดไป

มาตรา 1531 การสมรสที่จดทะเบียนตามกฎหมายนั้น การหย่าโดยความยินยอมของคู่สมรสทั้งสองฝ่ายมีผลนับแต่เวลาจดทะเบียนการหย่าเป็นต้นไป

การหย่าโดยคำพิพากษามีผลแต่เวลาที่คำพิพากษาถึงที่สุด แต่จะอ้างเป็นเหตุเสื่อมสิทธิของบุคคลภายนอกผู้ทำการโดยสุจริตไม่ได้ เว้นแต่จะได้จดทะเบียนการหย่านั้นแล้ว

มาตรา 1533 เมื่อหย่ากันให้แบ่งสินสมรสให้ชายและหญิงได้ส่วนเท่ากัน

มาตรา 1535 เมื่อการสมรสสิ้นสุดลง ให้แบ่งความรับผิดชอบในหนี้ที่จะต้องรับผิดชอบด้วยกันตามส่วนเท่ากัน

อบจ. ช่วยเหลือสตรีได้อย่างไร

ตามมาตรฐานการบริหารและการบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย ได้วางกรอบแนวคิดการกำหนดบทบาทการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม มาตรฐานการส่งเสริมการพัฒนาศรีให้ดำเนินงานครอบคลุมในด้านต่าง ๆ เพื่อให้สตรีทุกกลุ่มอายุได้รับการพัฒนา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องมีบทบาทการดำเนินงาน 6 ด้านสำคัญ คือ

- 1) ด้านการบริหารจัดการ เป็นการวางระบบและการจัดโครงสร้างการดำเนินงาน เพื่อให้การส่งเสริมและพัฒนาศรีเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ด้านสุขภาพอนามัย เพื่อให้สตรีในทุกกลุ่มวัยได้รับการดูแลสุขภาพอนามัยที่ดี
- 3) ด้านการศึกษาการเรียนรู้เพื่อให้สตรีได้เข้าถึงโอกาสในการศึกษาและเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
- 4) ด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้สตรีสามารถประกอบอาชีพ มีรายได้ที่สามารถพึ่งพาตนเองได้รวมทั้งการได้รับโอกาสในการพัฒนาอาชีพอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม
- 5) ด้านสังคม วัฒนธรรม ประเพณีเพื่อให้สตรีมีความภาคภูมิใจและตระหนักถึงคุณค่าของตนเอง รวมทั้งการสร้างระบบการคุ้มครองสตรีจากความรุนแรงต่าง ๆ ตลอดจนการมีส่วนร่วมของสตรีในด้านสังคมและการเมือง
- 6) ด้านการจัดการทรัพยากร เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและโอกาสในการจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์และมีความปลอดภัยต่อทุกคน

โดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการดำเนินการพัฒนาศรีซึ่งกฎหมายได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมพัฒนาศรีไว้ดังนี้

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด

- พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540

มาตรา 45 องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด ดังต่อไปนี้

- (8) จัดทำกิจการใดๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

- กฎกระทรวง (พ.ศ.2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ.2540 กำหนดว่า

ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

(13) จัดให้มีการส่งเสริมและเผยแพร่และการสาธารณสุข

(17) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ

● พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542

มาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ดังนี้

(27) การส่งเสริมและรักษาคุณภาพชีวิต เด็ก สตรี

คนชรา และผู้ด้อยโอกาส

ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ใกล้ชิดประชาชน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาของสตรีในพื้นที่ จึงเป็นองค์กรสำคัญที่จะส่งเสริม สนับสนุน และให้ความช่วยเหลือสตรีในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการศึกษา การพัฒนาศักยภาพ สุขอนามัย อาชีพ และความมั่นคงทางรายได้ ตลอดจนการมีส่วนร่วมทางการเมือง การปกครอง โดยการพัฒนานั้น จะต้องครอบคลุมถึงสตรีในทุกกลุ่มวัย เช่น

1. เสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาตนเองของสตรี ให้เป็นที่ยอมรับต่อชุมชนและสังคม
2. เสริมสร้างความรู้ ทักษะ และเพิ่มขีดความสามารถต่อการพัฒนาสตรีในการที่จะบริหาร จัดการองค์กรสตรีให้มีประสิทธิภาพ
3. กระตุ้นให้สตรีมีความรู้ความสามารถ และเป็นต้นแบบในการพัฒนาตน เพื่อขยายผลแก่สตรี กลุ่มอื่นๆ เพื่อเป็นการสร้างอาชีพ และความมั่นคงทางรายได้ต่อไป
4. พัฒนาและสร้างความเชื่อมั่นให้สตรีมีความเข้มแข็ง เป็นฐานพลังในการขับเคลื่อนกิจกรรม ต่างๆ เพื่อแก้ไขปัญหาให้กับชุมชนและสังคม ตามนโยบายของรัฐบาลให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย
5. เสริมสร้างความรู้ในการป้องกันโรคภัยกับสตรีทุกวัย และส่งเสริมให้สตรีสามารถดูแลสุขภาพของตนเอง
6. เสริมสร้างความรู้สิทธิและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสตรีและครอบครัวเพื่อประโยชน์ของตนเอง

7. ศูนย์พัฒนาสตรีและครอบครัวองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี ให้ความช่วยเหลือสตรีด้อยโอกาส เยาวสตรีกลุ่มเสี่ยง สตรีและครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม สตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว สตรีที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ โดยให้คำปรึกษาและแนะนำในเบื้องต้น พร้อมทั้งประสานหน่วยงานที่รับผิดชอบให้ความช่วยเหลือต่อไป

แนะนำ...ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว

ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว ให้บริการแก่ สตรีด้อยโอกาส เยาวสตรีกลุ่มเสี่ยง สตรีและครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม สตรีที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว สตรีที่ตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ จะได้รับการฝึกอบรมอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิตในศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว ทั้ง 8 แห่ง ในประเทศไทย ดังนี้

ที่	ศูนย์เรียนรู้การพัฒนาสตรีและครอบครัว	ครอบคลุมจังหวัด	เบอร์โทรศัพท์
1	จังหวัดเชียงราย (ครอบคลุมพื้นที่ 5 จังหวัด)	เชียงราย/เชียงใหม่/แม่ฮ่องสอน/พะเยา/น่าน	0-5372-3950 0-8196-1667-6
2	ภาคเหนือ จังหวัดลำปาง (ครอบคลุมพื้นที่ 8 จังหวัด)	ลำปาง/สุโขทัย/แพร่/อุตรดิตถ์/พิษณุโลก/ เพชรบูรณ์/พิจิตร/นครสวรรค์	0-5482-9709
3	เฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา บรมราชินีนาถ จังหวัดลำพูน (ครอบคลุมพื้นที่ 4 จังหวัด)	ลำพูน/ตาก/กำแพงเพชร/อุทัยธานี	0-5309-2418 0-5309-2420
4	ภาคกลาง จังหวัดนนทบุรี (ครอบคลุมพื้นที่ 15 จังหวัด)	นนทบุรี/อ่างทอง/สิงห์บุรี/ชัยนาท/อยุธยา/ กาญจนบุรี/ราชบุรี/สุพรรณบุรี/เพชรบุรี/ ประจวบคีรีขันธ์/นครปฐม/ลพบุรี/สระบุรี/ ปทุมธานี/กรุงเทพมหานคร	0-2583-8350 0-2961-1882
5	เฉลิมพระเกียรติสมเด็จพระเทพฯ 36 พรรษา จังหวัดชลบุรี (ครอบคลุมพื้นที่ 11 จังหวัด)	ชลบุรี/ระยอง/จันทบุรี/ตราด/ฉะเชิงเทรา/ สระแก้ว/ปราจีนบุรี/สมุทรสงคราม/สมุทรสาคร/ สมุทรปราการ/นครนายก	0-3824-1072
6	รัตนานา จังหวัดขอนแก่น (ครอบคลุมพื้นที่ 10 จังหวัด)	ขอนแก่น/หนองคาย/เลย/บึงกาฬ/อุดรธานี/ นครพนม/สกลนคร/หนองบัวลำภู/กาฬสินธุ์/ มุกดาหาร	0-4324-3350
7	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดศรีสะเกษ (ครอบคลุมพื้นที่ 10 จังหวัด)	ศรีสะเกษ/ชัยภูมิ/ร้อยเอ็ด/ยโสธร/อำนาจเจริญ/ สุรินทร์/อุบลราชธานี/นครราชสีมา/บุรีรัมย์/ มหาสารคาม	0-4582-6235 0-4582-6236
8	ภาคใต้ จังหวัดสงขลา (ครอบคลุมพื้นที่ 14 จังหวัด)	สงขลา/ชุมพร/ระนอง/พังงา/ภูเก็ต/กระบี่/ สุราษฎร์ธานี/นครศรีธรรมราช/พัทลุง/ชุมพร/ ตรัง/ยะลา/ปัตตานี/นราธิวาส	0-7458-4112

การฝึกอาชีพของสตรีและครอบครัว

กลุ่มเป้าหมาย คือ สตรีและครอบครัวที่ประสบปัญหาทางสังคม ผู้ประสบปัญหาจากการค้าประเวณี ผู้ที่ศาลสั่งคุ้มครองสวัสดิภาพ ผู้ที่แสดงออกแตกต่างจากเพศกำเนิด

มีทั้งหลักสูตรระยะสั้น 1 เดือน 3 เดือน และหลักสูตร 6 เดือน ภายหลังการอบรม มีบริการจัดหางานให้ตามความสมัครใจ

สมัครได้ที่ศูนย์การเรียนรู้ฯ ทั้ง 8 แห่ง

มีบริการที่จัดให้ระหว่างการฝึกอบรม ดังนี้ ที่พักพร้อมอาหาร ๓ มื้อ ของใช้ส่วนตัวที่จำเป็น กีฬาและกิจกรรมนันทนาการ บริการด้านสังคมสงเคราะห์ บริการด้านรักษาพยาบาล บริการด้านชุดฟอร์ม อุปกรณ์ประกอบการเรียนตลอดการฝึกอบรม บริการอินเทอร์เน็ต และบริการจัดหางานหลังจบหลักสูตร

มีหลายหลักสูตรสามารถสอบถามได้ทางศูนย์เรียนรู้ฯ ทั้ง ๘ แห่ง

รายชื่อหน่วยงาน มูลนิธิ ที่ให้ความช่วยเหลือสตรี

ลำดับที่	รายชื่อหน่วยงาน/มูลนิธิ	เบอร์โทรศัพท์
1	ศูนย์ปฏิบัติการเพื่อป้องกันการกระทำทารุณแรงในครอบครัว	0-2642-5048
2	สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดกาญจนบุรี	0-3415-2455
3	ศูนย์ช่วยเหลือสังคม สายด่วน	1300
4	มูลนิธิปวีณาเพื่อเด็กและสตรี	0-2521-9231
5	มูลนิธิเพื่อหญิง	0-2513-2780
6	มูลนิธิผู้หญิง	0-2433-5149
7	ศูนย์แจ้งเรื่องร้องเรียนต่าง ๆ ของกระทรวงมหาดไทย (ศูนย์ดำรงธรรม)	1567
8	ศูนย์พัฒนาสตรีและครอบครัวองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี	0-3451-2577 ต่อ 3130
9	ฝ่ายปกครอง นายอำเภอ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่	-
10	องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ (เทศบาล/อบต.)	-

เอกสารอ้างอิง

กฎหมายไทยปรึกษาปัญหาทางกฎหมายฟรี. (2557, 18 ธันวาคม). กฎหมายครอบครัว
เงื่อนไขในการหมั้นและแบบของสัญญาหมั้นการหมั้น. FACEBOOK.

<https://www.facebook.com/435655636533510/posts/687765757989162/>

ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง

ประมวลกฎหมายอาญา

พุดคุยภาษากฎหมาย. (2556,31 ตุลาคม). สรุปกฎหมายครอบครัว. FACEBOOK.
<https://www.facebook.com/Athena.thai.law/posts/657779420909278/>

สิริจิตต์ ชุคักดี. (2562). กฎหมายใกล้ตัวไม่รู้ไม่ได้. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ:
Dream & Passion. หน้า 45 - 122.

เอ็ม วี พี อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนลลอร์ เซอร์วิส แอนด์ แอสโซซิเอต. ครอบครัว. สืบค้นเมื่อวันที่
31 มกราคม 2564, จาก <http://www.mvpinterlaw.com/index.php/th/family-th>

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกาญจนบุรี
กองส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฝ่ายพัฒนาสังคม
โทร 0-3451-2577 ต่อ 3130